

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Μ Α Ϊ Ο Σ 1956

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Του, υπό την Ύψηλην Προστασίαν της Α. Μ. του ΒΑΣΙΛΕΩΣ και την επίτιμον
Προεδρίαν της Α.Μ. της ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924 — 1941

Β'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 11ον

ΜΑΪΟΣ 1956

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 8

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Μακένζυ Κίγκ 3 (πρώην Λυκαδηττού) ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 613-571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1091

Διευθυνσις Περιοδικού: ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα 8' Ίστρια 22

Διευθυνσις Τυπογραφείου: «ΦΑΡΟΣ» - Ίερά 'Οδός 61

Τιμή Φύλλου Αρχ. 1,50 — Έτησία συνδρομή έσωτ. Αρχ. 12, έξωτ. 10 σελλίνια ή 2 δολλάρια

Συνδρομαί και αντίτιμον περιοδικού να στέλλωνται με ταχυδρομική ή τραπεζική έπιταγή άπροσώπως

«Έλληνικόν Έρυθρόν Σταυρόν Νεότητος», οδός Μακένζυ Κίγκ 3, Αθήνας

Η Συντακτική έπιτροπή άποφαίνεται περί της δημοσιεύσεως ή μη των άποσπασμένων χειρογρά-
φων, τα όποια δημοσιεύμενα ή μη δέν έπιστρέφονται.

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλούμεν θερμώς τους καθυσταθεσέντας την έξόφλησιν της προς
τό περιοδικόν όφειλής των, όπως επιστρέψουν ταύτην.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

Σελίς	Page
Τό Θείο μήνυμα της 'Αναστάσεως, Μ. Νικολαΐ- δη, β) 'Ανάστασις, (ποίημα) Κ. Παλαμά ..	1
Όμιλία Προέδρου Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακοπού- λου επί τη 8η Μαΐου	2
Μία σεμνή τελετή	3
Μορφαι ήρώων, Ε. Φωτιάδης, β) 'Ελλάδα (ποιή- ημα) Ν. Δομενεγίνη	4
Η 'Ανάστασις, Κ. Παπαπαναγιώτου	5
Τά Νησιά του Πάσχα, Ν. Δημητροκάλλη	6
Η Μύγα, Δ. Κομνηνού, β) Θαλασσινά (ποιή- μα), Ι. Πολέμη	7—8
Ο Βασιλιάς 'Αστράφτης, Β. β) Θέλησις και Πίστις, Δ. Σταμέλου	9—10
Λαμία, Π. Καλονάρου	11
Φωτογραφίαί δράσεως	12—13
Τό περιβόλι του Γερο-Μαθίου, Β. Οικονομίδη ..	14
Ίρις, Γλ. Πρωτοπαπά, β) 'Ανοιξις Σ. Κωσταρίδη ..	15
Τά Κεφαλοχώρια και τά δάση τους, Π. Γρίσπου, β) Δέ θέλω, (ποίημα) Γ. Δροσίνη	16
Τά όρυκτά και ό πολιτισμός	17
Υγιεινή του στόματος, Στ. Σπεράντζα, β) Πρώτες βοήθειες: 'Οδηγίες για τό κολύμπι ..	18
Τό ταξίδι των δύο 'Αδελφών, Α. Ζαφειρίδου ..	19
Κίνησις Ε.Ε.Σ.Ν.	20
Δράσις ομάδων Ε.Ε.Σ.Ν.	21
Μαθητική συνεργασία	22—24
Χριστός 'Ανέστη, ΑΝ. ΒΩ.	25
Έξωφύλλο: 'Ελβετικό τοπίο	
Έσωτερική έξωφύλλο: Η Πρωτομαγιά, Δ. Σολωμού	
Όπισθόφυλλο: Οί Ψαράδες, στίχοι Γ. 'Αθάνα, μουσική 'Αλ. Παναγιωτοπούλου.	
The divine message of Resurrection by M. Nicolaidis, b) Resurrection (poem) by C. Pa- lamas	1
Address by Mr. C. Georgacopoulos, President GRC, on May 8th	2
A modest ceremony	3
Heroes' figures by E. Photiades, b) Greece (poem) by N. Domeneginis	4
Resurrection by C. Papapanagiotou	5
Easter Islands by N. Demetrocalis	6
The fly by D. Komnenos, b) Sea (poem) by J. Polemis	7—8
The king Astraphitis by B., b) Will and Faith by D. Stamelos	9—10
Lamia by P. Kalonaros	11
Activity in pictures	12—13
Old Mathios' garden by B. Oeconomides ..	14
Iris by Gl. Protopapas, b) Spring by S. Ko- tsarides	15
Kefalochoria and their forest by P. Grispos, b) I will not (poem) by G. Drosinis	16
Minerals and civilization	17
Mouth hygiene by St. Sperantza, b) First Aid Swimming	18
The journey of the two brothers by A. Za- phiridou	19
G. J. R. C. Movement	20
Group's activity	21
Pupils' contribution	22—24
Christ is risen by AN. VO.	25
Front cover: Swiss landscape. Inside Front cover: Mayday by D. Solomos. Back cover: Fishermen, Verses by G. Atha- nas. Music by Al. Panagiotopoulos.	

Δ. Σολωμού

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Του Μαΐου ροδοφαίνεται ή μέρα,
πού ώραιότερη ή φύση ξεπνέει,
και την κάνουν λαμπρά να γελάει
πρασινάδες, άχτίνες, νερά.

Άνθη κι άνθη βαστούνε στο χέρι
παιδιά κι άντρες, γυναίκες και γέροι
άσπροντύματα, γέλοια και κρότοι,
όλοι οί δρόμοι γιομάτοι χαρά.

Ναί, χαρήτε του χρόνου τη νιότη,
άντρες, γέροι, γυναίκες, παιδιά.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΪΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ

ΠΡΟΜ.

ΚΡΙΘ.

ΤΟ ΘΕΙΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ

Άγγελοι όλες οί θαυμαστές έκδη-
λώσεις της Άνοιξεως, που όχι μόνο
όπόσχονται, αλλά και παρουσιάζ-
ουν, εικονίζουν χειροπιαστά και
ζωντανά, μπροστά στα έκθαμβα μά-
τια μας τό μέγα θαύμα της Άναστά-
σεως.

«Κοιτάξετε!» μάς φωνάζουν κά-
θε φορά με χίλια στόματα όλοι αυ-
τοί οί Άγγελοι. «Κοιτάξετε πώς έ-
χει άποκυλισθή από τό πρόσωπο
της γής ή πέτρα του τάφου! Δήτε
πώς έχουν σωριαστή και σαρωθή
από παντού τά σουδάρια της ναρ-
κης, της ληθαργίας και της νέκρας!
Όλα έχουν ζωντανέψει, όλα έχουν
άναστηθή, έμψυχα και άψυχα, για
να μικρογραφήσουν την μεγάλην έ-
κείνην Άνάστασι, που είχε άναπη-
δήσει από τό μνημείο του Ίωσήφ,
κα θανατώνοντας τον θάνατο έστησε
κα στερέωσε για πάντα τη ζωή.»

«Έτσι μάς φωνάζουν με τις άρμο-
νικές φωνές τους οί χαρούμενοι Άγ-
γελοι, που κρύβονται μέσα στις άνα-
στημένες μορφές της φύσεως. Και
όποτε, ρίχνοντας μέσα μας τό λευ-
κό τους φώς, μάς ξαναλένε:

«Κοιτάξετε! Δέν νοιώθετε και μέ-
σα σας νέες πνοές ζωής; Δέν αισθά-
νεσθε καινούργια σκιρτήματα στη
καρδιά σας, νέαν όρμη στο αίμα
σας, νέες δυνάμεις στον όργανισμό
σας; Είναι ή Άνοιξις, που ήρθε και
σε σας, για να θερμάνη και ν' άνα-
κινήση τά παγωμένα και στάσιμα
νερά των αισθημάτων και των σκέ-
ψεών σας, ν' άναθαπίση σ' αυτή
την νέα κολυμβήθρα του Σιλωάμ την
μυχή σας, να την εξυγιάνη, να την
άναεώση, να την άναστήση. Να
την κι εδώ άποκυλισμένη την έπιτά-
φια πλάκα, να τό μέσα στον σκοτεινό
τάφο του σαρκίου σας, πεσμένα και
σωριασμένα τά σουδάρια της άμαρ-
τίας και του θανάτου. Να τό τό Ίδιο
τό άστραφτερό φώς της Άναστά-
σεως του Ίησού να τυλίγη την ψυχή
σας με την λάμψη της άθανασίας και
της αιώνιας ζωής. Άναστηθήτε και
σείς μαζί Του! Προσκυνήστε Τον με

πίστι, όπως οί δύο γυναίκες, άνεβήτε
με καθάρη καρδιά, όπως οί μαθηταί
Του, στο βουνό της Γαλιλαίας, ύψώ-
στε έξαγνισμένες τις ψυχές σας
προς τό θαύμα της Άναλήψεώς Του,
και θ' άναστηθήτε και σείς, θ' άνεβή-
τε και σείς στη Βασιλεία των Ούρα-
νών και θα ζήσετε μαζί Του πάσας
τάς ημέρας έως της συντελείας του
αΐωνος.»

Μακάριοι εκείνοι που θ' ακούσουν
τά λόγια των Άγγέλων και θα νοιώ-
σουν τό θαύμα της Άναστάσεως. Θ'
άξιωθούν να χαρούν τό Ίδιο θαύμα
μέσα τους. Θ' άξιωθούν να τό χαρούν
και γύρω τους. Γιατί άνάστασις άν-
θρώπων σημαίνει και άνάστασις λα-
ών, άνάστασις όλης της ανθρωπότη-
τος. Σημαίνει μία πλήρη και καθο-
λικήν άνάστασι άπ' όλους τους θα-
νάτους, όπως και άν λέγονται: ά
μαρτία, κακία, μίσος, βία, τυραννία.
σημαίνει τη μία και την μοναδική
την άληθινή και τελεία Άνάστασι:
την Άνάστασι της Άγάπης.

Κ. ΠΑΛΑΜΑ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Άνάστασι κι άγάπη λαμπερή
κάθε καμπάνα χαρωπά σημαίνει
και ξεμερώνει ή μέρα και φορεί
στολή μ' άσπέρια κι άνθη κεντημένη.

Κ' ή γή όμορφαίνει και λαμποκοπά
ό άγγελος, που ήρθε να κυλήση
την πέτρα από τό μνήμα, δια-
σκορπά
θαρρείς, όλη τη λάμψη του στη φύσι.

Και μέσα στην καρδιά μου μυστικά
νοιώθω να ξεμερώνη μία ήμέρα,
με κάλλη πλέον μαγικά,
άπ' όσα είναι στη γή και στον αϊθέ-
ρα.

Η όμορφιά κ' ή άνοιξη κ' ή νιότη
φωλιάζουν μέσα μου, τρεις θησαυ-
ροί,
και ντύνουν της καρδιάς μου τη γυ-
μνότη
μ' άνάστασι κι άγάπη λαμπερή.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ Ε. Ε. Σ.
Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΠΙ ΤΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΗΜΕΡΑΣ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ,, 8 ΜΑΪΟΥ 1956

Ἡ 8η Μαΐου ἔχει καθιερωθῇ ὡς γνωστόν, ὡς Ἡμέρα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Εἶναι ἡ ἐπέτειος τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰδρυτοῦ αὐτοῦ Ἑρρίκου Ντυνὰν καὶ κατ' αὐτὴν τιμᾶται ἡ Μνήμη του καὶ προβάλλεται τὸ ἔργον τῆς Ὁργανώσεως, ἣτις ὀφείλεται εἰς τὴν εὐγενῆ ἐμπνευσίν του καὶ τοὺς ἀτρήτους μόχθους του.

Ἐφέτος, μετέχουν τοῦ Ἑορτασμοῦ ὑπερεξήκοντα Ἐθνικοὶ Ἐρυθροὶ Σταυροί. Ὅλοι θὰ ἐξετάσουν καὶ θὰ ἐκθέσουν τὸ ἔργον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τὴν παρεχόμενην ὑπ' αὐτοῦ δόθειαν πρὸς τὰ θύματα θεομηνίων καὶ δημοσίων ἀτυχημάτων.

Μετὰ τὸν τελευταῖον Παγκόσμιον Πόλεμον, πλείστοι, χωραὶ τῆς Γῆς ἐδοκιμάσθησαν σκληρῶς, ἀπὸ τυφῶνας, σεισμούς, πλημμύρας, λιμούς, παγετούς καὶ χιονοστιβάδας, πυρκαϊὰς καὶ ἐπιδημίας. Πολλοὶ χιλιάδες ἀνθρώπων ἔχασαν τὴν ζωὴν των καὶ αἱ περιουσίαι των, ἀποκτήματα τοῦ μόχθου γενεῶν ὀλοκλήρων, ἐξηφανίσθησαν ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν.

Κατὰ τὰς ἀπείρου τραγικότητος δοκιμασίας ταύτας, ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἐπετέλεσε πολὺτιμον ἔργον καὶ ἀπέδωκε ὁ στοργικὸς συμπαράστατος τῶν θυμάτων, ὁ χορηγὸς τῶν μέσων ἀνασυγκροτήσεως τῆς ἐστίαις των, ὁ παρήγορος Ἀγγέλός ποῦ ἐμφυσᾷ εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀηλιτισμένων τὴν Ἐλπίδα. Αἱ μεθ' ἐκάστην θεομηνίαν ἐκπεμπόμεναι πρὸς τοὺς Ἐρυθροὺς Σταυροὺς ὅλου τοῦ κόσμου Ἐκκλησίαις Βοηθείας, ὑπὸ τοῦ ἐν Γενεῇ Συνδέσμου τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν, εὐρίσκουν πάντοτε τὴν ἐπιθυμητὴν ἀνταπόκρισιν καὶ ἐντὸς ὀλίγου ἐκδηλοῦται μεγαλειώδης ἡ παγκόσμιος ἀλληλεγγύη, ὑπὸ τῶν Κρατῶν, τῶν Ἐθνικῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν καὶ ἄλλων Ὁργανώσεων.

Ἡ Χώρα μας, πρὶν ἢ συνέλθῃ ἀπὸ τὰς δοκιμασίας τοῦ Πολέμου, τῆς Κατοχῆς καὶ τῆς Κομμουνιστικῆς Ἐπιδρομῆς, ὑπέστη τὰς καταστροφικὰς συνεπείας μιᾶς σειρᾶς τραγικῶν θεομηνιῶν.

Τοὺς σεισμούς τῆς Λευκάδος καὶ τῆς Χίου, τῶν ἐτῶν 1948 καὶ 1949 διεδέχθησαν οἱ ἀφαντάστου τραγικότητος σεισμοὶ τῆς Κεφαλληνίας, τῆς Ἰθάκης καὶ τῆς Ζακύνθου κατ' Αὐγούστου 1953 καὶ τούτους οἱ Σεισμοὶ τῆς Θεσσαλίας κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1954 καὶ τῆς περιοχῆς Βόλου τῷ 1955.

Ὅλοι ἐνθυμούμεθα μετὰ συγκινήσεως τὰς παρασχεθείσας πρὸς τὰ θύματα τῶν θεομηνιῶν τούτων Πρώτας Βοηθείας. Οἱ Στόλοι πολλῶν δυνάμεων ἔσπευσαν εἰς τὰς Νήσους καὶ ἐπέδωκαν μετ' ἀφοσιώσεως εἰς τὸ ἔργον τῆς διασώσεως τῶν θυμάτων, διαθέσαντες πλὴν τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν πληρωμάτων των καὶ ἄφθονον ὑλικὸν βοήθειαν.

Πλείστοι Κρότῃ ἀπέστειλαν ἀμέσως βοήθειαν εἰς ἐφόδια καὶ εἶδη ἀνοικοδομήσεως ἢ εἰς χρήμα.

Ὁ Συνδεσμός τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν ἀπηύθυνεν ἀμέσως Ἐκκλησίαις πρὸς τοὺς Ἐθνικοὺς Ἐρυθροὺς Σταυροὺς καὶ ἡ Ἔδρα του ἐν Γενεῇ μετεβλήθη εἰς Στρατηγεῖον ὅπου ὀργανώθη κατὰ τρόπον θαυμαστὸν τὸ ἔργον τῆς Βοηθείας.

Σήμερον ὁ ἐπισκεπτόμενος τὰς περιοχὰς, αἵτινες ἐπλήγησαν ἀπὸ τοὺς σεισμούς, καὶ ἰδίως τὰς Νήσους τοῦ Ἰονίου, θὰ ἴδῃ πλείστοις ἐγκαταστάσεις ὀφειλομένας εἰς τὴν παροισχυθείσαν μεσφ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ βοήθειαν.

Γενικὰ Νοσοκομεῖα, Νοσοκομεῖα Παίδων, Νοσηλευτήρια καὶ Ἱατρεῖα, Νηπιαγωγεῖα, ἄφθονοι οἰκίσκοι

ξύλινοι τελείας κατασκευῆς καὶ πλήρεις ἀνέσεων, χωρία καὶ Ἐκκλησίαι εἶναι ἔργον ὀφειλόμενον εἰς δοθῆσαντα Κράτη καὶ ἄτομα καὶ ἰδία εἰς τὸν Ἐρυθρὸν

Ὁ κ. Κ. Γεωργακόπουλος,
Πρόεδρος Ε. Ε. Σ.
Mr. C. Georgacopoulos,
President G.R.C.

σταυρὸν ἐν γένει καὶ διοχετευθὲν πρὸς τὰ θύματα, κατὰ τὸ πλεῖστον, μέσφ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Τὰ διανεμηθέντα πρὸς τοὺς δοκιμασθέντας πληθυσμούς ἐφόδια ἦτοι ἱματισμός, ὑπόδησις, εἶδη κλινικοστρωμνῆς, σκευὴ οἰκιακὰ, ξυλεία, εἶδη στεγασέως, τρόφιμα καὶ φάρμακα προσεφέρθησαν ἐν ἀφθονίᾳ καὶ ἀνεκούφισαν τὰ θύματα.

Ἀπολογισμὸς τῆ παρασχεθείσης εἰς ὅλον τὸν Κόσμον βοήθειας πρὸς τοὺς ὑπὸ θεομηνιῶν καὶ ὁμαδικῶν ἀτυχημάτων πληγέντας πληθυσμούς, ἀποτελεῖ τὴν ἔμπρακτον ἀπόδειξιν μιᾶς ἐνσυνειδήτου καὶ μεγαλειωδῶς ἐκδηλουμένης ἀνθρωπιστικῆς Ἀλληλεγγύης.

Εἶναι ἄξιον ἰδιαίτερας ἐξάρσεως τὸ γεγονός ὅτι ὁ σάκης παρέστη ἀνάγκη βοήθειας, ὁδεῖα πολιτικὰ ἀντιθέσεις ἱκαναὶ νὰ ὀδηγήσουν εἰς πολέμους, περμερίσθησαν, διὰ νὰ παρασχεθῇ ἄμεσος καὶ ἀποτελεσματικὴ δόηθεια.

Ὅταν ἡ Κεντρικὴ Εὐρώπη ἐδοκιμάσθη ἀπὸ καταστροφικὰς πλημμύρας (1954-1955) ἡ Μεγάλῃ Ἀμερικανικὴ Συμπολιτεῖα ἀπαντῶσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν, διέθεσεν ἀμέσως, μέσφ αὐτοῦ, ἐφόδια ἀξίας 10.000.000 Δολларίων. Ταῦτα διανεμήθησαν εἰς τὰ θύματα χωρὶς νὰ ἐξετασθῇ ἡ πολιτικὴ τοποθέτησις τῶν Χωρῶν εἰς τὰ ὁποῖα ἀνήκον. Αἱ πλείστοι ἐξ αὐτῶν κείνται ἐκείθεν τοῦ Σιδηροῦ Παραπετάσματος. Ὁ Πρόεδρος Αἰζενχάουερ ἀπηύθυνε θερμὸν συγχαρητήριον μῆνυμα πρὸς τὸν Συνδεσμὸν τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν διὰ τὸν τρόπον μετὰ τὸν ὁποῖον ἐχρησιμοποίησεν οὗτος τὴν πλουσίαν ταύτην προσφορὰν τῆς Χώρας του καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου, ἀπαντῶν ἐξέφρασε μετὰ θαθείας συγκινήσεως τὴν εὐγνωμοσύνην ὅλων τῶν Ἐρυθροσταυριτῶν τοῦ Κόσμου, ἰδιότι ἡ πνοὴ τῆς ὑπὸ τῶν Ἀμερικανῶν παρασχεθείσης βοήθειας ἀνυψώθη ὑπεράνω τῶν πολιτικῶν ἀντιθέσεων καὶ τῶν διαιρέσεων καὶ συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ ἐνωθῶν ψυχικῶς οἱ Λαοὶ διὰ νὰ βοηθήσουν τοὺς πληγέντας Ἀδελφούς.

Τὸ ἔργον τῆς βοήθειας, ὡς τοῦτο ἐξεδηλώθη μέχρι σήμερον, ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν διάδοσιν τῶν Ἐρυθροσταυρικῶν ἰδανικῶν ἀνα τὸν Κόσμον. Ἀποτελεῖ τὴν ροδίζουσαν Ἀνατολὴν μιᾶς Ἐλπίδος: Ὅτι ἡ περαιτέρω ἀνάπτυξις τοῦ αἰσθήματος τῆς Ἀλληλεγγύης, ἱκανοποιούσα μίσην τῶν βασικῶν ἐπιδιώξεων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, θὰ ὀδηγήσῃ εἰς τὴν ἐπικράτησιν καὶ τὴν συνειδητὴν ἐπιβολὴν εἰς ὅλην τὴν Ἀνθρωπότητα, τῆς πρωτίστης τῶν Ἐρυθροσταυρικῶν Ἀρχῶν, τῆς Εἰρήνης, εἰρήνης ἐξασφαλιζούσης ἐν Δικαιοσύνῃ τὴν ἐλευθερίαν τῶν Λαῶν.

ΜΙΑ ΣΕΜΝΗ ΤΕΛΕΤΗ

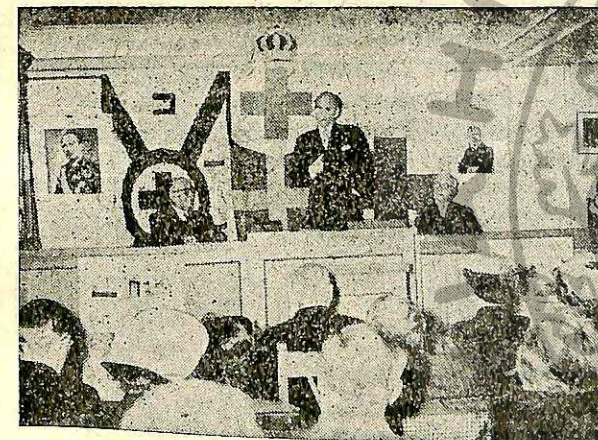
Τὴν 4ην Ἀπριλίου ἐ.ε. ὁ Ε.Ε.Σ. καὶ τὸ Π.Ι.Κ.Π.Α. ὀργάνωσαν δεξίωσιν, πρὸς τιμὴν τοῦ ἀποχωροῦντος ἐξ Ἑλλάδος, λόγφ μεταθέσεώς του εἰς Τόκιο, Πρεσβευτοῦ τῆς Σουηδίας καὶ τῆς Κας Γρόνwall, εἰς τὴν αἴθουσαν Τελετῶν τοῦ μεγάρου τοῦ Ε.Ε.Σ.

Κατ' αὐτὴν, ἐκτὸς τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τοῦ Ε.Ε.Σ. τοῦ Π.Ι.Κ.Π.Α. καὶ τοῦ Ἑλληνοσουηδικοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν, παρέστησαν ἐπίλεκτα μέλη τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας καὶ τῆς ἐν Ἀθήναις Σουηδικῆς παροικίας.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Γεωργακόπουλος, ἀφοῦ ἐξήρξε, διὰ θερμῶν λόγων, τὴν προσωπικότητα καὶ τὴν ἀνθρωπιστικὴν ἐν Ἑλλάδι δράσιν τοῦ κ. Γρόνwall ἐξέφρασε πρὸς αὐτὸν καὶ τὴν σύζυγόν του τὰς εὐγνωμονας εὐχαριστίας τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ὑπὸ τὰ ζωηρὰ χειροκροτήματα τῶν παρισταμένων ἐπέδωκε εἰς μὲν τὸν κ. Γρόνwall ψήφισμα, εἰς ἀρχαϊκὴν γλῶσσαν, χαραγμένον ἐπὶ ἀργυρᾶς πλάκῃς, εἰς δὲ τὴν Κας Γρόνwall τὸ ἀργυροῦν μετάλλιον τοῦ Ε.Ε.Σ. μετὰ Διπλώματος τιμῆς καὶ ὠραιότητος ἀνθοδέσμης.

Εἰς τὸν Σουηδὸν Διπλωμάτην ἐπέδωκε τιμητικὸν ψήφισμα ἐκ μέρους τοῦ Π.Ι.Κ.Π.Α. ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ Καθηγητὴς κ. Μιχαηλίδης, ἐκφράσας πρὸς αὐτὸν τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἰδρύματος. Ὁ Πρόεδρος τῶν Ἰθακησίων κ. Κοκκίνης ἐπέδωκε εἰς τὸν κ. Γρόνwall ἡδὲ ἐπίτιμον Δημότιον τῆς Ἰθάκης, τὸ χρυσοῦν μετάλλιον τῆς πόλεως εἰς ἐνδειξιν εὐγνωμοσύνης διὰ τὰς πρὸς τοὺς ἐκεῖ σεισμοπλήκτους πολυτίμους ὑπηρεσίας του.

Ἐν τέλει ὁ κ. Γρόνwall θαυμάτα συγκινημένος, ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας του διὰ τὰς πρὸς αὐτὸν καὶ τὴν σύζυγόν του ἐκδηλωθείς τιμῆς καὶ ἀγάπης καὶ ἐβεβαίωσε ὅτι ἡ ἀγάπη του πρὸς τὴν Ἑλλάδα, τὴν ὁ-

Ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Σουηδίας κ. Γκρένβαλ ὁμιλῶν. Δεξιὰ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος καὶ ἀριστερὰ ὁ Πρόεδρος τοῦ Π.Ι.Κ.Π.Α. Καθηγητὴς κ. Μιχαηλίδης.

H. E. the Ambassador of Sweden Mr. Grönwall speaking. Right is seen Mr. Georgacopoulos, President GRC and left Prof. Michailides, President of P.I.C.P.A.

ποῖαν θεωρεῖ δευτέραν Πατρίδα του, θὰ κρατῇ πάντοτε προσηλωμένην εἰς αὐτὴν τὴν σκέψιν του καὶ τὴν καρδίαν του.

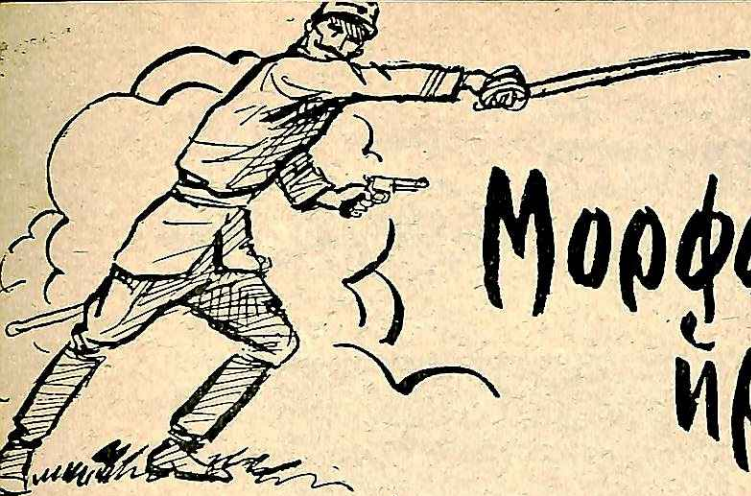
Εἰς τὴν φωτογραφίαν ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Σουηδίας κ. Γκρένβαλ (δεξιὰ) εὐχαριστεῖ τὸν Πρόεδρον τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Γεωργακόπουλον, (ἀριστερὰ) πλησίον τοῦ ὁποῖου διακρίνεται τὸ περιέχον τὴν ἀργυρᾶν πλάκα μετὰ τὸ ψήφισμα κυτίον.

In the photo H. E. the Ambassador of Sweden Mr. Grönwall (right) thanking Mr. C. Georgacopoulos, President GRC (left). Next is seen the box containing the decree on a silver plate.

Ὡς γνωστόν ὁ κ. Γρόνwall ὑπῆρξεν εἰς τῶν κυριωτέρων παραγόντων, εἰς οὓς ὀφείλεται ἡ ὑπὸ τοῦ Σουηδικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ Ἰδρύματος Rädde Barner δωρεὰ πλείστων Ἰδρυμάτων, ἰδίως διὰ τὸ Παίδι.

Ταῦτα ἐγκατεστάθησαν εἰς Πάτρας (Πρεβαντόριον Παίδων), εἰς Ἀργεστόλιον (Γενικὸν Νοσοκομεῖον 140 κλινῶν καὶ Νοσοκομεῖον Παίδων), εἰς Ζάκυνθον (Παιδιατρικὴ Κλινικὴ παρὰ τῷ Γενικῷ Νοσοκομείῳ Ζακύνθου), εἰς Θεσσαλονίκην (θαυμάσιον Νοσοκομεῖον Παίδων δυνάμει 120 κλινῶν) κλπ.

Ἐκτὸς αὐτῶν εἰς πλείστα ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος ἀνήγειρεν ἡ R. Barner Νηπιαγωγεῖα διὰ τὰ παιδιὰ τῶν ἐργαζομένων Μητέρων, οὕτως ὥστε μέσα εἰς αὐτὰ νὰ εὐρίσκουν στοργὴν περιθάλψιν καὶ ἀνακούφισιν 400-500 παιδιὰ. Τὰ Ἰδρύματα αὐτά, τὰ ὁποῖα ὀφείλονται εἰς τὴν γενναιοδωρίαν τῆς Σουηδίας, τὰ ἡκολούθησε καὶ ἄφθονος προσφορὰ ὑλικοῦ πάσης φύσεως ἀπὸ εἶδη ἱματισμοῦ, ὑπόδησεως, εἶδη κλινικοστρωμνῆς, εἶδη μαγειρικῶν σκευῶν, νοσοκομειακὰ καὶ γενικῶς δάφορα ἐφόδια μέχρι καὶ ραπτομηχανῶν συνολικῆς ἀξίας 70.000.000 Δραχμῶν.

Μορφαί ήρώων

Κατά τον πόλεμον εναντίον των Βουλγάρων τῷ 1913, ὁ ταγματάρχης Κουτήφαρης, ἐνῶ προχωρεῖ πρὸς τὸ Κιλκίς, ὅπου συνήφθη ἡ κρατερὰ μάχη, λέγει πρὸς τοὺς ἀνδρας του :

—Παιδιά, ἔχω τὴν προαίσθησιν ὅτι ἡ σημερινὴ ἡμέρα θὰ εἶναι ἡ λαμπρότερη ἡμέρα τῆς ζωῆς μου. Μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ὁρμὴν σας, προσπαθήσατε νὰ τὴν κάνετε καὶ γιὰ σὰς λαμπράν.

Καὶ πράγματι, ἡ ἡμέρα αὕτῃ ὑπῆρξεν ἡ ὠραιότερα, ἀλλὰ καὶ ἡ τελευταία τῆς ζωῆς του. Ἐπεσεν, ἀφοῦ εἶδε τὰ ἰδανικά του ἐκπληρωμένα, τὴν Ἑλλάδα διπλὴν καὶ τοὺς ἀνδρας του νὰ συντρίβουν τὰ στίφη τῶν σφαγέων. «Ἀρκεῖ νὰ προχωροῦμε, Μεγαλειότατε, καὶ ἐγὼ πηγαίνω στὸν Παράδεισον», ἦταν τὰ τελευταῖα λόγια του πρὸς τὸν Βασίλεα, ποὺ ἐπαράστεκε εἰς τὴν ἐπιθανάτιον ἀγωνίαν του.

Ὁ λοχαγὸς Πλατανιάς —ὁ Καπετὰν Λαχτάρας, ὡς Μακεδονομάχος τῷ 1907, ὅταν ἐπολεμοῦσε καὶ πάλιν τοὺς Βουλγάρους— προχωρεῖ μὲ τὸν λόχον του τὸ πρωὶ τῆς

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ, Διευτὸς Ἐθν. Βιβλιοθήκης

22ας Ἰουνίου τοῦ 1913. Αἰφνὴς βλέπει ἐμπρὸς του ἕνα λαγόν. Στρέφει πρὸς τοὺς στρατιώτας του καὶ λέγει :

—Λαγός, παιδιά, μὰς θυγῆκε πρωτὶ-πρωτὶ καὶ δὲν πιστεύω νὰ πάη καλὰ ἡ ἡμέρα. Μὰ τόσο τὸ καλύτερο: Μὲ τὴν ἰδέα, ποὺ ἀρχίζει νὰ ριζώνεται στὸ μυαλό μας ὅτι θὰ σκοτωθούμε, θὰ μπορέσουμε σήμερα νὰ πολεμήσουμε ὅλοι μὲ θάρρος μεγαλύτερο καὶ νὰ πέσωμε γιὰ τὸ μεγαλεῖο τῆς πατρίδος μας.

Καὶ δυντῶς. Ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ἦτο ἡμέρα θανάτου: Ὁ Πλατανιάς ἐφονεύθη. Καὶ ὁ λόχος του ἐδεκατίσθη. Ἀλλὰ ἦτο καὶ δόξης ἡμέρα: Τὸ Κιλκίς — τὸ μυθικὸ ἐκεῖνο ὄχυρόν—κατελήφθη.

Κατὰ τὴν ἐπίθεσιν πρὸ τοῦ Κιλκίς, ὁ συνταγματάρχης Βέλος διατάσσει τοὺς ἀνδρας του νὰ καταλάβουν μὲ τὴν λόγχην βουλγαρικὰ χαρακτηρισμὰ τῶν ὁποίων τὸ πυροβολικόν, ὠργανωμένον ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς, ἐπροξένει μεγάλας δυσχερεῖας εἰς τὴν προελασίν μας.

Ἀλλ' ἀντιλαμβάνεται ὁ συνταγματάρχης, ὅτι ἡ ἐπίθεσις μὲ τὴν

λόγχην θὰ στοιχίσῃ τὴν ζωὴν πολλῶν στρατιωτῶν καὶ ἀνακαλεῖ τὴν πρώτην διαταγὴν. Ὁτὼ δὲ πλεόν ἄργα. Οἱ στρατιῶται ἐπετέθησαν μὲ τὴν ὁρμὴν, καίτοι ἐγνώριζαν ὅτι ἐβάδιζαν πρὸς τὸν θάνατον, ὥστε τὰ παραγγέλματα τῶν ἀξιωματικῶν —«ἀλτ, ἀλτ, ἀλτ, παιδιά»—δὲν ἴσχυσαν εἰς τίποτε.

Καὶ ἡ γενναϊότης ἀντημεῖφθη. Ἐπλησίασαν τόσο πολὺ τὰ χαρακώματα —μόλις 30 βήματα— ὥστε κατέστησαν ἀδύνατον τὴν χρῆσιν τοῦ πυροβολικοῦ ἐκ μέρους τοῦ ἐχθροῦ. Καὶ ἀφοῦ ἐπάλασαν ἡμίσειαν ὥραν σῶμα πρὸς σῶμα καὶ μὲ ἐλαχίστας σχετικῶς θυσίας, ἔγιναν κύριοι τῶν χαρακωμάτων.

Ὁ συνταγματάρχης Παπακυριαζῆς διατάσσει τὴν ἐφοδὸν κατὰ τοῦ Λαχανὰ καὶ λέγει πρὸς τοὺς στρατιώτας:

—Τὸ Κιλκίς ἔπεσε. Πρέπει τώρα νὰ πολεμήσουμε μὲ ὅλο τὸ θάρρος καὶ τὴ δύναμιν καὶ νὰ πάρουμε καὶ τὸν Λαχανά. Ἐμπρός, σὲ μιὰ ὥρα, πρέπει νὰ ἀναγγεῖλω τὴ νέα νίκη στὸν βασιλιά, ἐμπρός!

Καὶ ὁ Λαχανὰς κυριεύεται ἐντὸς τριῶν τετάρτων μόνον τῆς ὥρας. Καὶ τὴν τελευταίαν στιγμὴν φονεύεται ὁ Παπακυριαζῆς, ἕνας ἀπὸ τοὺς πλεόν φημισμένους ἡγήτορας τοῦ στρατοῦ μας. Κατὰ τὴν πτώσιν τῶν Ἰωαννίνων, ὡς ἀρχηγὸς τῆς Ἀνεξαρτήτου Ταξιαρχίας Μετασόδου προκαλεῖ τὴν βασιλικὴν εὐαρέσκειαν διὰ τὴν κεραυνοβόλον ἐπιτυχίαν τῆς προελάσεώς του ἐπάνω εἰς ἔδαφος ἀνώμαλον καὶ παγωμένον. Εἰσήλθε θριαμβευτὴς εἰς τὰ Ἰωάννινα καὶ ἐζήτησε νὰ ἐπανέλθῃ ἀμέσως εἰς τὴν θέσιν του πρὸ τῶν Βουλγάρων. «Ἐκεῖ —ἐλεγε— εἶναι τώρα ἡ δουλειά μας».

ΚΩΣΤΑ ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ, Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ Μ. Ε.

Ὁ Ἰωσήφ καὶ ὁ Νικόδημος, δύο βουλευταί, ἀπὸ τὰ ἐπισημότερα μέλη τοῦ συνεδρίου, κατέβασαν ἀπὸ τὸν σταυρὸ τὸν Ἰησοῦν, ἐτύλιξαν τὸ σεπτὸ σῶμα του μὲ ἕνα ἀσπρὸ κατὰκόθαρο σεντόνι, ποὺ τὸ εἶχαν διαποτίσει μὲ ἀρώματα, σμύρναν καὶ ἀλόην καὶ τὸ μετέφεραν σὲ ἕναν κοντινὸ κήπο. Ἐκεῖ εἶχε σκαλισθῇ στὸ βράχο ἕνα νωπὸ μνημεῖο. Ἦταν ἕνα εἶδος θαλάμου, ἀνοιγμένον σὲ πέτρινο νταμάρι. Σ' αὐτὸ ἔβαλαν τὸ σῶμα τοῦ Ἑσταυρωμένου οἱ δύο αὐτοὶ ἐπίσημοι ἄνθρωποι καὶ κρυφοὶ μαθηταὶ του μὲ εὐλαδικὴ θλίψιν.

Στὸ μεταξύ ὁ Πιλάτος ἔδωσε τὴν ἄδεια στοὺς ἀρχιερεῖς νὰ δάλουν φρουρὰ στὸν τάφο καὶ νὰ τὸν σφραγίσουν. Ἐνας πελώριος λίθος ἀρμολογήθηκε σὲ μιὰ ἐσοχὴ καὶ πολυαῖμιτη φρουρὰ τοποθετήθηκε γιὰ τὴ φύλαξίν του.

Κατὰ τὰ χαράμματα τῆς Κυριακῆς ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ξεκίνησε γιὰ τὸν τάφο τοῦ προσφιλεστάτου νεκροῦ μὲ σκοπὸ νὰ ἀλείψῃ τὸ σῶμα του μὲ ἀρώματα καὶ νὰ τὸν κλάψῃ. Στὸ δρόμο διαλογιζόταν καὶ μονολογοῦσε: «Ποῖος ἀλήθεια, θὰ ἀποκυλίσῃ τὸν τεράστιον λίθον τοῦ μνημείου;». Μὰ ὅταν ἔφθασε εἶδε ἐκπληκτικὴν ὅτι τὸ λιθάρι ἦταν ἀποκυλισμένον καὶ οἱ φρουροὶ τοῦ τάφου πεσμένοι στὸ χῶμα περίτρομοι. Ἡ νέα γυναῖκα ἔμεινε μὲ ἀνοιχτὸ τὸ στόμα. Τὴν εἶχε ἀράγε συμβῇ; διαλογιζόταν μὲ ἀπορία. Ἐτρεξε καὶ πληροφορήσε γι' αὐτὸ τοὺς δύο ἀγαπημένους μαθητὰς τοῦ Ἰησοῦ Πέτρον καὶ Ἰωάννην.

Ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης χωρὶς νὰ χάσουν καιρὸ τρέχουν πρὸς τὸ μνημεῖο. Βρίσκουν τὸν τάφο ἀνοιχτὸ καὶ ἄδειον. Ἡ ἀγωνία τους καὶ ἡ ταραχὴ τους ἦταν μεγάλη. Μὲ σφιγμένη τὴν καρδιά καὶ μὲ βασανιστικούς λογισμοὺς ἐγύρσαν πίσω. Ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ὅμως δὲν τοὺς ἀκολούθησε. Ἐμείνε μόνη στοῦ τάφου τὴν εἴσοδον. Ἐκλαίει ἀπαρηγόρητη.

Οἱ λυγμοὶ τῆς μόνο ἐτάραξαν τὴ θλιμμένη σιωπὴ τῆς Ἀπριλιάτικῆς αὐτῆς χαραυγῆς. Σκεπτόταν καὶ ἀναιρωτιόταν ποῦ τάχα νὰ εἶχαν

τοποθετήσῃ τὸ πανάχραντο σῶμα τοῦ Κυρίου.

Σὲ μιὰ στιγμὴ, καθὼς ἔσκυψε κλαίοντας πρὸς τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ μνημείου, βλέπει διὰ ἀσπροφορεμένους ἀγγέλους νὰ στέκωνται καθισμένοι ὁ ἕνας πρὸς τὴν κεφαλὴ καὶ ὁ ἄλλος πρὸς τὰ πόδια, ὅπου ἦταν βαλμένο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καθὼς κατὰπληκτὴ τοὺς κοίταζε ἄκουσε νὰ τῆς λέν:

—Γυναῖκα γιὰτί κλαῖς; — Γιὰτί ἐπῆραν τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου μου καὶ δὲν γνωρίζω ποῦ τὸ ἔχουν τοποθετήσει, τοὺς ἀπήντησε. Καὶ ἔξαφνα ἐνοιωσε πὼς ἄκουσε ἕναν ἐλαφρὸ

ΛΟΓΙΑ ΣΟΦΩΝ

«Νὰ εἶσαι σεμνός, δίκαιος, εὐγενὴς τοὺς τρόπους καὶ καταδεκτικός».

«Μὴ διάζεσαι νὰ γίνῃς φίλος κανενός, ὅταν ὅμως γίνῃς, φρόντιζε νὰ παραμείνῃς φίλος».

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ

κρότο πίσω της. Ἐγύρισε ἀπὸτομα καὶ βρέθηκε μπροστὰ σὲ ἕναν ὠραῖον χλωμό ἄνδρα.

Ἡ Μαρία ἐνόμισε ὅτι ἦταν ὁ κηπουρὸς καὶ μὲ ἕνα βαθύ πειράξιμον καὶ παρακαλεστικὸ, ραγισμένον τὸ νο τοῦ λέγει: — «ὦ! κύριε ἂν ἐσὺ τὸν σῆκωσες ἀπ' ἐδῶ, πές μου ποῦ τὸν ἔβαλες. Κι ὅπως παρακαλοῦσε μὲ τὰ θλιμμένα ἐννεοπόδια βλέμματά της, ἔνοιωσε τὴν φωνὴν τοῦ ἀγνώστου αὐτοῦ ἀνθρώπου νὰ τῆς κράξῃ. «Μαρία!»

Ἦταν ὁ κελαϊδιστὸς ἤχος Ἐκείνου: Ἦταν ἡ ἐξαισία ὑποβλητικὴ φωνὴ τοῦ Ἰησοῦ, ποὺ χρόνια μάγευε τὰ πλήθη καὶ ἐγοήτευσε ἀμέτρητες φορὲς καὶ τὴ δική της ἀκοή.

—«Διδάσκαλέ μου» τοῦ ἀπαντᾷ ἐκείνη, καὶ χύνεται νὰ ἀγκαλιάσῃ καὶ νὰ καταφιλήσῃ τὰ πόδια του. Ὁ Ἰησοῦς ὅμως μετακινήθηκε ἀθόρυβα καὶ εἶπε: —«Μὴ με ἐγγίζεις, διότι δὲν ἀνέβηκα πρὸς τὸν πατέρα. Πήγαινε καὶ λέγε εἰς τοὺς μαθητὰς μου ὅτι ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου».

Πλημμυρισμένη ἀπὸ τὴν λατρεῖα πρὸς τὸν Κύριον καὶ ἀναστατωμένη ἀπὸ τὴ θάλασσα τῆς χαρᾶς τρέχει ἡ Μαρία στὴν πόλιν καὶ λέγει στοὺς ἀποστόλους καὶ μαθητὰς:

—Εἶδα τὸν Κύριον καὶ μοῦ ὡμίλησε!

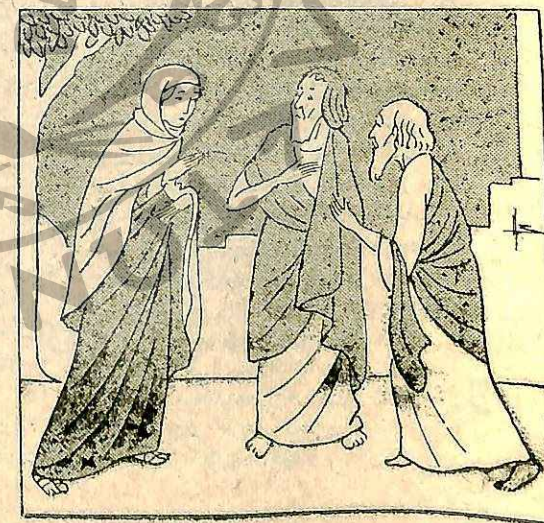
Ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς εἶχεν ἐμφανισθῇ καὶ στίς ἄλλες μυροφόρες γυναῖκες τῆς Μαριίας τοῦ Ἰακώβου, τὴν Ἰωάννα, τὴν Σαλώμη. Καὶ τοὺς εἶχεν εἰπεῖ νὰ εἰδοποιήσουν τοὺς μαθητὰς του νὰ συγκεντρωθοῦν στὴ Γαλιλαίαν, ὅπου θὰ ἐμφανιζόταν εἰς αὐτοὺς.

Σὲ λίγες μέρες ἐνεφανίσθη σὲ δύο μαθητὰς του στὴν κώμην Ἐμμαοῦς. Ὑστερα παρουσιάσθηκε ἑαφνικὰ στοὺς συγκεντρωμένους μαθητὰς του σὲ ἕνα σπίτι τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τοὺς λέγει: «Εἰρήνη ὑμῖν». Οἱ μαθηταὶ του κατασχάρηκαν καὶ ἔπεσαν καὶ τὸν προσκύνησαν.

Εἴκοσι αἰῶνες ἀναδιπλώθηκαν στὴν ἀνέμη τοῦ χρόνου ἀπὸ τότε. Ἡ ἀνθρώπινη σοφία πῆρε μεγαλειώδη ἑκτασί. Ἡ λογικὴ τοῦ ἀνθρώπου περνάει ἀπὸ τὸ ὀλάνθητο διῶλιστήριό της ὅλα τὰ φαινόμενα καὶ ὅλα τὰ γεγονότα. Ὁ διανοητικὸς ὀρίζων πλάτυνε πολὺ. Αἱ ἀνέσεις τῆς ζωῆς μετέβαλον ριζικὰ τὸν πολιτισμὸ. Κι ὅμως τὸ ἀνθρώπινο γένος δὲν μῆπκε στὸ δρόμο τῆς εὐτυχίας.

Χιλιάδες ἀκόμη χρόνια θὰ περάσουν. Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Ἰησοῦ θὰ εἶναι τὸ γεγονός, ποὺ θὰ δεσπόζῃ καὶ θὰ κυριαρχῇ στὸν κόσμον. Μὰ ὅταν οἱ ἄνθρωποι θὰ ψάλλουν «ἐν εὐφροσύνῃ» τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» θὰ μακαρίζουν συγχρόνως καὶ τὴ Μαρία Μαγδαληνὴ, γιὰ τὴν τιμὴν, ποὺ τῆς ἔγινε νὰ διῇ ζωντανὸ μπροστὰ τῆς τὸν Ἰησοῦν ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνάστασί του.

Ἐτρεξε καὶ πληροφορήσε τοὺς δύο ἀγαπημένους μαθητὰς τοῦ Ἰησοῦ.

Ν. ΔΟΜΕΝΕΓΙΝΗ.

ΕΛΛΑΔΑ

Σὲ νοιώθω 'ς τὴν ψυχὴ μου σὰν ἰδέα
σὰν αἴσθημα, σὰν ἄστρο, ποὺ ἠλεκτρίζει
σὰν ἔμπνευσι οὐρανόφτερε κι ὠραία,
σὰν λάμψι, ποὺ μ' ἐλπίδα μὰς φωτίζει.

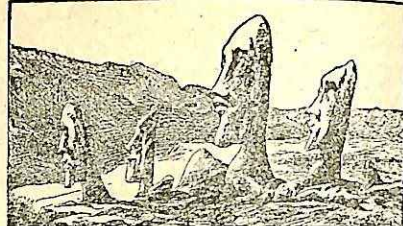
Σὲ νοιώθω σὰν περήφανη σημαία,
ποὺ ἀπλώνεται κι ἄργα σὰν κυματίζη
λὲς πὼς πλαταίνει τὸ Ἀπείρο καὶ νέα
οὐράνια μέρη ἀγνωρίστα ἀντικρύζει.

Πρωτόπλασες καὶ φτέρωσες παρθένες,
ποὺ τραγουδοῦν ψηλά 'ς τὸν Ἑλικῶνα,
κι ἀρμόνισαν τὸν κόσμον, λατρεμένες
κι ἀπὸ τὸν πιὸ λαμπρὸ 'ς τὸ πνεῦμα Αἰῶνα.

Κι ἐγέννησες ψυχὲς φωτολουσμένες,
καὶ ἐστήσανε 'ς τὴν τέχνην Παρθενῶνα,
κ' εἶδες ζωὲς μὲ δάφνες στολισμένες,
γιατὶ ἔσωσαν τὴ Γῆ 'ς τὸν Μαραθῶνα.

ΤΑ ΝΗΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ν. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ

Τεράστια μονολιθικά αγάλματα των κησιών του Πάσχα.

Σε απόστασι τεσσάρων χιλιάδων χιλιομέτρων δυτικά από την πόλιν Βαλπαράϊζο της Χιλής, μέσα στην άπεραντος του Ειρηνικού ωκεανού, υψώνεται ένα σύμπλεγμα μικρών ήφαιστειογενών νησιών. Τα άπιομεμακρυσμένα αυτά νησιά είναι γνωστά με ένα όνομα, που κινεί την περιέργειαν: λέγονται «Νησιά του Πάσχα».

Το όνομά των όφειλεται αποκλειστικά και μόνο σε μια σύμπτωση: 'Ο 'Ολλανδός ναύαρχος 'Ιάκωβος Ρόγκεβεν, έξερευνώντας το νότιο Ειρηνικό, τὰ ανέκάλυψε πρώτος κατά την Κυριακή του Πάσχα, του έτους 1722 μ. Χ. Λόγω της μεγάλης χριστιανικής έορτής της 'Αναστάσεως του Κυρίου, κατά την ήμέρα εκείνη, έδωσε και το όνομα «νησιά του Πάσχα» στο σύμπλεγμα εκείνο, το οποίο διετήρησαν μέχρι σήμερα και με το οποίο αναφέρονται εις τους γεωγραφικούς και ναυτικούς χάρτες όλου του κόσμου.

Τα «νησιά του Πάσχα», όπως είπαμε, είναι μικρά, ήφαιστειογενή, με ελάχιστη θλάσθησι, άγωνα, χωρίς δέντρα, όπου οι ιθαγενείς έζούσαν ήσυχοι και άνερόκλητοι, από το κυνήγι και ιδίως το ψάρεμα. Πολλοί θαλασσοπόροι τὰ ανέκάλυψαν ύστερα από τον Ρόγκεβεν, άλλα κανείς δεν ένώλησε τους ιθαγενείς, ούτε έτάραξε την ήσυχην και άμέριμνη ως τότε ζωή τους.

Το 1862 όμως, Περουβιανοί πειρατές έκαμαν έπιδρομή στα νησιά και αιχμαλώτισαν τέσσερεις χιλιάδες κατοίκους, τους οποίους έπήραν μαζί τους ως σκλάβους. Έννεακόσιους από τους δούλους αυτούς μετέφεραν στα ξερονήσια των άκτών του Περού, όπου τους ανάγκασαν να εργάζονται στην έξαγωγή του γκουανό. Το γκουανό, όπως ξέρομε, έχρησιμοποιείτο και χρησιμοποιείται ως σπουδαίο λίπασμα των άγρών, αν και σήμερα ή έξαγωγή του είναι πολύ μικρότερη από άλλοτε, λόγω της έφευρέσεως του τρόπου κατασκευής των χημικών λιπασμάτων.

Αν και μικρά όμως και άγονα τὰ «νησιά του Πάσχα», εν τούτοις, από την αρχή της ανακαλύψεώς των μέχρι σήμερα και ιδίως κατά τα τελευταία εκατό χρόνια, δεν έχουν

παύσει να προκαλούν το ενδιαφέρον των αρχαιολόγων, των γλωσσολόγων, των ανθρωπολόγων και των έθνολόγων. Και οι λόγοι του ενδιαφέροντος αυτού είναι δύο.

Ο ένας είναι τὰ κολοσσιαία μονολιθικά αγάλματα, που εύρέθηκαν εκεί. Σ' όλες τις άκρογιαλίες και τις βουνοπλαγιές των νησιών υψώνονται πολυάριθμα από τὰ ανθρωπόμορφα αυτά αγάλματα, από τὰ οποία πολλά φθάνουν σε ύψος τὰ δέκα τέσσερα μέτρα. Βέβαια, δεν έχουν την ωραιότητα και τη συμμετρία των αρχαίων ελληνικών αγάλματων, είναι χοντροκομμένα και σχεδόν τερατόμορφα. Τους ειδικούς έπιστήμονες όμως, τους άπασχολούν πολλά έρωτήματα σχετικά με τὰ αγάλματα αυτά. Με ποιο τρόπο τὰ κατασκευάσαν οι ιθαγενείς; Και πώς τὰ μετέφεραν, τόσο μεγάλα και τόσο βαρειά στη θέση, που βρίσκεται το καθένα σήμερα; Και ποιά είναι ή σημασία των αγάλματων αυτών; Κανείς δεν μπόρεσε να ίκανοποιήση μέχρι σήμερα τις άπορίες αυτές και να δώση άπάντησι στα έρωτήματα αυτά. Είναι δέ πολύ άμφίβολο και αν θα κατορθωθεί ποτέ αυτό. Διότι οι νεώτεροι ιθαγενείς έχουν λησμονήσει τις παραδόσεις των προγόνων των, οι οποίες, άσφαλώς, θα μιλούσαν για τὰ αγάλματα αυτά και τη σημασία τους, και καμμιά πληροφορία δεν μπορούν να δώσουν.

Ο άλλος λόγος είναι, ότι οι ιθαγενείς των «νησιών του Πάσχα» ήταν οι μόνοι από τους κατοίκους της Γιολυνήσιας, οι οποίοι είχαν γραπτή γλώσσα. Μια γλώσσα όμως, που έγγραφόταν με ιδεογράμματα, δηλαδή όχι με γράμματα, από τὰ οποία καθένα παρίστανε ένα φθόγγο, μια φωνή, αλλά με σύμβολα, από τὰ οποία καθένα εσήμαινε μια όλόκληρη λέξι, ίσως και μια όλόκληρη πρότασι.

Πολλές χοντροπελεκημένες σανίδες εύρέθηκαν εκεί, με έπιγραφές γραμμένες με ιδεογράμματα, τοποθετημένα σε σειρές. Στα ιδεογράμ-

ματα αυτά αναγνωρίζονται εύκολα, σχήματα, που παριστάνουν ανθρώπους, ζώα, φυτά, άστρα, κουπιά, λόγχες κλπ. 'Η σημασία των όμως παραμένει σχεδόν τελείως άγνωστη.

Πού βρέθηκαν όμως τὰ ξύλα αυτά, άφου, όπως είπαμε, τὰ νησιά δεν έχουν δέντρα; 'Απλούστατα: τὰ ξύλα αυτά τὰ μετέφερε ως εκεί ή θάλασσα ή από τις άκτες της 'Αμερικής ή από τὰ άλλα νησιά του Ειρηνικού. Οι σανίδες αυτές είναι από ξύλο μαλακό, γραμμένες και από τις δύο πλευρές, τὰ δέ σχήματα—γράμματα, είναι σκαλισμένα στο ξύλο είτε με σκληρή πέτρα είτε με δόντια καρχαρία, που είναι έξ ίσου σκληρά.

Όταν έφθασαν στα «νησιά του Πάσχα» οι πρώτοι ιεραπόστολοι για να διδάξουν τους ιθαγενείς τη χριστιανική θρησκείαν δεν έδωσαν σημασία στα «ξύλα που μιλούν», όπως έλεγαν οι έντόπιοι τις σανίδες με τις έπιγραφές. Ελάχιστοι άλλωστε από τους ιθαγενείς ήξεραν να τις διαβάσουν και να τις έξηγήσουν, και αυτοί ήταν οι γεροντότεροι.

Όταν οι αρχαιολόγοι και οι ανθρωπολόγοι έμαθαν την ύπαρξιν των έπιγραφών, έδειξαν έξαιρετικό ενδιαφέρον γι' αυτές. Πολλοί έταξίδεψαν κατά καιρούς στα μακρινά εκείνα νησιά, έμειναν εκεί αρκετόν καιρό και έφρόντισαν να μάθουν τη γλώσσα των ιθαγενών, μήπως μπόρουν και έξηγήσουν τη σημασία των ιδεογραμμάτων και διαβάσουν τις έπιγραφές, που έχουν διατηρηθή μέχρι σήμερα. Είναι αλήθεια ότι κατόρθωσαν να έξηγήσουν μερικά ιδεογράμματα, δεν ήμύρρεσαν όμως μέχρι σήμερα τουλάχιστον, να διαβάσουν μια όλόκληρη έπιγραφή. Έτσι τὰ «ξύλα που μιλούν» έξακολουθούν να άποτελούν αίνιγμα για τους ειδικούς έπιστήμονες, το οποίο, δυστυχώς, όπως φαίνεται, δεν θα λύσουν ποτέ.

Απόσπασμα από έπιγραφή των κησιών του Πάσχα.

Ένας θανίσιας, έχθρς του άνθρώπου

Η ΜΥΓΑ

Α. ΚΟΜΝΗΝΟΥ, Καθηγού

Μύγα ή οικιακή. 'Η οικιακή μύγα είναι πολύ στενά συνδεδεμένη με τη ζωή του ανθρώπου. Διαικώς εύρίσκεται μπουστά μας. Πρώτη θα δοκιμάση το φαγητό μας, αν δεν φροντίσωμε να το σκεπάσωμε. Θα καθίση επάνω στο τραπέζομάνηλο, στο φλυτζάνι με το γάλα, εις το κρέας, τὰ φρούτα και τὰ γλυκά. Τίποτε δεν γλυτώνει από τὰ λειψανογία της. Και το κακό είναι ότι ή μύγα μολύνει τὰ πάντα, όπου καθίση. Γιατί ό άδηφάγος και άπρόσκλητος αυτό έπισκέπτης, δεν περιορίζεται μόνο εις τὰ φαγητά, που τρώγει ό άνθρωπος. Με την ίδια πιαστικότητα θα τρέξη να γευθή σε λίγο, ότι σάπιο βρή έκτεθειμένο και/θα την δούμε να κάθεται με την ίδια άνεσι στους βόθρους, στους τενεκέδες των σκουπιδιών, στην κόπρη των ζώων, στα περιττώματα των ανθρώπων. Και άπ' εκεί πάλι με όσύλληπτη ταχύτητα θα βρεθή στο ποδωπο του υωρού, που κοιμάται άνύπνο, σε ότόμα μας, στο νερό που πίνουμε, στο πιάτο του φαγητού μας, όπου άφίνει τὰ μικρόβια, που πήρε με τὰ πόδια της ή την ποδοσκόδα της, από τις άκαθαρσίες που έπισκέφθηκε, ή τὰ άποχωρήματά της, που περιέχουν έπίσης μικρόβια.

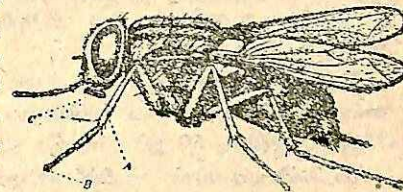
Με την ίκανότητα, που έχει να πετά παντού και τον καταπληκτικό, όπως θα δούμε πολλαπλασιασμό της, ή μύγα καταντά να είναι ό πιο θανάσιμος έχθρς του ανθρώπου. Γεννά 600 αυγά τη φορά και μέσα σ' ένα κολλοκάρι, ή κάθε μύγα γίνεται πρόγονος χιλιάδων, άκόμα και εκατομμυρίων νέων μυγών. Από τὰ αυγά αυτά, τὰ οποία γεννά επάνω στις άκαθαρσίες, που αναφέραμε παραπάνω (κόπρη ζώων, σκουπίδια, βόθροι, άποχωρητήρια, σάπια φαγητά) γίνονται μικρά άσπρα σκουλήκια, τὰ οποία σε 4—5 ήμέρες μεταβάλλονται σε χουσαλλίδες ή νύμφες, από τις οποίες, ύστερα από άλλες 4—5 ήμέρες, βγαίνει το πτερωτό έντομο, ή μύγα, ικανή να αρχίση άμέσως να γεννά και αυτή τὰ αυγά της και να μολύνει είτε με τὰ μικρόβια, που μεταφέρει, είτε με τὰ άποχωρήματά της. 'Ο όλος κύκλος της αναπαραγωγής διαρκεί 12—15 ήμέρες.

Από αυτό είναι εύκολο να καταλάβωμε ότι και μία μύγα ζωντανή είναι πολύ επικίνδυνος έχθρς, που πρέπει να έπισύρη την προσοχή μας, αν θέλωμε να προστεύσωμε την υγεία μας και την υγεία των γύρω μας.

'Η έπιστήμη μας λέγει, ότι ή διάρροια, ή δυσεντερία, οι τροφικές λοιμώξεις, ό παράτυφος ή φλεγμονή των ματιών, το τράχωμα, άκόμα και τυφοειδής πυρετός και ή άσιατική χολέρα — σε τόπους όπου ένδημεί — ό ίκτερος και αυτή ή πολυομυελίτις μεταδίδονται από τις μύγες.

Απόσπασμα από έπιγραφή των κησιών του Πάσχα.

Επιβάλλεται, λοιπόν, έντονη και συστηματική έκστρατεία, κατά του φοβερού αυτού έχθρου, της μύγας. Έτσι θα σώσωμε τη ζωή πολλών ανθρώπων και ιδίως των μικρών παιδιών, για τὰ όποια ό κίνδυνος είναι άκόμη μεγαλύτερος, γιατί πολλές φορές, οδηγεί και στον θάνατο.

Οι Έρυθροσταίριται έχουν καθήκον:

1) Να καταπολεμούν τις έστίες, που αναπτύσσονται τὰ έντομα αυτά. Γι' αυτό πρέπει να προσέχουν οι ίδιοι και να συμβουλεύουν και τους άλλους:

α) Να διατηρούν το σπίτι όσο μπορούν καθαρό.

β) Να μη αφήνουν ποτέ άκάλυπτο τον τενεκέ των σκουπιδιών και τὰ μέρη, όπου ρίπτονται τὰ άπορρίμματα, για να μην μπορούν να καθίσουν οι μύγες να γεννήσουν σ' αυτά τὰ αυγά τους.

γ) Να σκεπάζουν το φαγητό, τὰ φρούτα, το νερό και κάθε φαγώσιμο νωπό ή παρασκευασμένο. Να χρησιμοποιούν γι' αυτό καθαρό ύφασμα, του όποιου όμως ή ίδια πάντοτε έπιφάνεια να είναι έστραμμένη προς τὰ έξω. Για να την ξεχωρίζουν ως βάλουν ένα σημάδι ή ως διαλέξουν ύφασμα με δύο όψεις. Όπου είναι δυνατόν, να χρησιμοποιούν λεπτό δικτυωτό συρμάτινο κάλυμμα, ή γυάλινο κλπ.

δ) Να κλείνουν τὰ ντουλάπια, όπου υπάρχουν φαγώσιμα.

ε) 'Ο τενεκές των σκουπιδιών να καθαρίζεται και από μέσα και άπ' έξω με μια σκούπα βουτηγμένη σε άσβεστόνερο (γάλα άσβέστου) τακτικά 2—3 φορές την έβδομάδα (διάλυσις 100 δράμ. άσβέστου έσβεσμένης σε 300 δράμ. νερό, δηλαδή 1 μέρος άσβέστου 3 μέρη νερό).

στ) Οι όχετοι και τὰ άποχωρητήρια να άσβεστώνονται τακτικά και στην λεκάνη των, αντί νερού, να ρίχνουν καλλίτερα άσβεστόνερο. 'Ο τενεκές των χαρτιών να μνη πάντοτε σκεπασμένος.

ζ) Να ραντίζονται με την ίδια διάλυσι ή χλωράσβεστο 5% όλες οι έστίες, στις όποιες μπορούν να επικοιήσουν οι μύγες (βόθροι, κόπρη ζώων, σκουπίδια κλπ).

Έτσι θα καταστραφούν τὰ αυγά και τὰ σκουλήκια και θα έμποδισθή ό πολλαπλασιασμός. 'Η εργασία αυτή γίνεται κυρίως από τον 'Απρίλιο, όποτε αρχίζουν οι μύγες να γεννούν τὰ αυγά τους, έως τον 8)βριο. (Σημ. Σε τόπους, που δεν υπάρχει άφθονο νερό για την καθαριότητα, ή καλή νοικοκυρά θα οικονομίση όλο το νερό από το πλύσιμο των χόρτων, θα φροντίση να έχη τεπόζιτο για ναρό βροχής, άλλα καλά κλεισμένο, για να μη γίνεται έστία για τον

θεσμοφύλακας. Γι' αυτό, μόλις τώρα έμαθε πώς αὐτὸς ἦταν ὁ κοσμοαγάπητος βασιλιάς Ἀστράφτης, μόνο πού δὲν ἔβαλε τὰ κλάματα. Γιατὶ τὸν λατρεψε κι αὐτὴ, ὅπως κι ὅλος ὁ λαός, καὶ μισοῦσε τὸν Σκοτεινὸ γι' αὐτὸ πού ἔκανε.

Ἔμεινε λοιπὸν γιὰ λίγο σκεπτική κ' ὕστερα εἶπε:

—Ἄ, μὰ πρέπει νὰ τὸν σώσω. Δὲν μπορῶ νὰ τὸν ἀφήσω ἔτσι τὸ βασιλιά μου. Τὰ κλειδιά ταχὺ στὸ χερί μου, ἀν' θελήσω... Ἀλλὰ ἡ φρουρά...

Ἦστερα ἀπ' ὅλα αὐτά, ὁ Καρδερίνος βεβαιώθηκε πιά πὼς ἡ βοσκοπούλα μιλοῦσε εὐκρινῶς, κ' ἔλυσε τὴ γλώσσα του, τῆς εἶπε πὼς δὲν ἔχει ἐρῶνι μόνος του ἐκεῖ, καὶ συνεννοήθηκε μαζί της νὰ γίνη ἡ ἀποδρασί τὰ μεσάνυχτα.

Ἔτσι, σὲ μιὰ ὥρα εἶχε πάρει τὸ κλειδί τοῦ κελλιοῦ ἀπὸ τὴν κλειδοθήκη, καὶ συνάντησε πάλι γιὰ μιὰ στιγμή ἔξω τὸν Καρδερίνο καὶ τοῦ τὸ ἔδωσε.

Κι ὅταν ἦρθαν τὰ μεσάνυχτα, ἀπὸ τὸ θάθος τῆς κόμαρδός της, ἔκανε ἓνα στιγμιαῖο φωτεινὸ σημεῖο μὲ μιὰ λάμπα, σημεῖο, πού φαινόταν ἀπὸ κάποιο ὠρισμένο ὑψωματάκι τοῦ δρόμου.

Καὶ τότε οἱ ἑννὴ φίλοι ὁρμοῦν ξαφνικὰ πάνω στοὺς ἴλιγους στρατιῶτες, πού φύλαγαν σκοποὶ τοὺς ἀναγκάζουν νὰ παραδοθῶν καὶ τοὺς δένουν. Ἦστερα ἀνοίγουν τὴν ἐξώπορτα, πού ἀπὸ πρὶν εἶχε φροντίσει ἡ μικρὴ νὰ μὴν εἶναι κλειστή, ἀλλὰ γυρτῇ, καὶ διωσκέλίζουν τὴ σκάλα.

Ὁ φρουρὸς τοῦ κελλιοῦ παραδόθηκε κι αὐτὸς χωρὶς ἀντίστασι. Ὁ Καρδερίνος πότε ἀνοίγει μὲ τὸ κλειδί τὴν πόρτα τοῦ κελλιοῦ, δίνουν ἓνα σπαθὶ καὶ

στὸν Ἀστράφτη, τὸν παίρνουν κι αὐτὸν μαζί κι ἀμέσως βρίσκονται τώρα ὅλοι κάτω.

Στὸ μεταξύ εἶχε σηκωθῇ στὸ πόδι κ' ἡ ὑπόλοιπη φρουρά. Ἀλλὰ κι αὐτὴ γρήγορα παραδόθηκε στοὺς δεκά ὠπλισμένους ξιφομάχους, πού σὰν ἀστράπη ἐπιδόσαν εὐθὺς στὰ δεκά ἀλογα, πού εἶχαν ἀφήσει δεμένα ἐκεῖ κοντά, κι ἀπομακρύνθηκαν μὲ καλπασμό.

Ταξίδεψαν ἔτσι μέρες ἀρκετές. Κι ὅταν πιά ἔμεινε μιὰ μέρα ἀκόμη, γιὰ νὰ μποῦνε στὴν πρωτεύουσα, σταμάτησαν νὰ ξεκουραστοῦν σ' ἓνα χωριό. Ἐκεῖ ἐνώθηκαν καὶ μὲ καμμιὰ εἰκοσαριά ἄλλους φίλους τοὺς, πού εἶχαν μαζί τοὺς καὶ λίγο στρατὸ, καὶ τὴν ἄλλη νύχτα μπήκαν στὴν πόλι κι ὤρμησαν ἀκράτητοι στὸ παλάτι.

Ἡ φρουρά τοῦ παλατιοῦ, πού δὲν ἔτραφε καμμιὰ συμπάθεια στὸν ψευδοβασιλιά, τὸν Σκοτεινὸ, μόλις εἶδε τὸν ἀγαπητὸ τῆς Ἀστράφτης, ἐνώθηκε μαζί του.

Κ' ἔτσι, ὕστερα ἀπὸ δυὸ στιγμές, χωρὶς νὰ χυθῇ καθόλου αἷμα, ὁ ἀρπαγὰς τοῦ θρόνου ἔπεφτε αἰχμάλωτος στὰ χέρια τοῦ ἀληθινοῦ βασιλιά, πού ἀπὸ μέγαλοψυχία τὸν ἄφησε νὰ ζήσῃ ἐλεύθερος, ἀλλ' ἔξω ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς χώρας.

Ἡ πρώτη τώρα δουλειὰ τοῦ κοσμοαγάπητου Ἀστράφτη, πού ξανακάθισε μὲ δόξες καὶ τιμὲς στὸ θρόνο του, ἦταν νὰ δώσῃ ἀπὸ ἓνα μεγάλο δῶρο στοὺς φίλους του, πού τὸν ἔσωσαν, καθὼς καὶ στὴν ὥρα αἰά βοσκοπούλα.

Καὶ μετὰ τρεῖς μῆνες, τὴν ἐπένταψε μὲ τὸν ἀγαπητὸ του ἱππότη Καρδερίνο, τοὺς χάρισε κ' ἓνα ἀπὸ τὰ καλύτερα παλάτια του, ὅπου κατοίκησε μαζί καὶ ὁ πατέρας τῆς μικρῆς, κ' ἔτσι ἔζησαν αὐτοὶ καλὰ κ' ἔμειν καλότερα. B.

ΕΓΩ ΚΑΙ ΣΥ ΦΙΛΕ ΜΟΥ

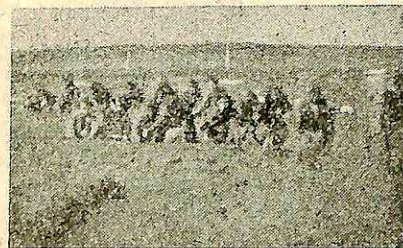
ΘΕΛΗΣΙΣ ΚΑΙ ΠΙΣΤΙΣ

Πρὶν ἀκόμα ἀρχίσῃς νὰ κάνῃς μιὰ ὁποιαδήποτε ἐργασία εἶναι ἀνάγκη νὰ προετοιμάσῃς κάποιο σχέδιο. Αὐτὸς ὁ τρόπος θὰ σὲ διευκολύνῃ πολὺ, ὥστε νὰ ἔχῃς καλύτερα ἀποτελέσματα.

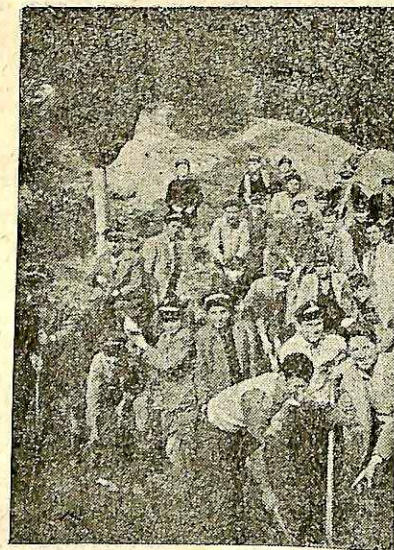
Γιὰ νὰ ἔχῃς ὅμως θετικές καὶ ἀποδοτικές ἐπιτυχίες, πρέπει νὰ ἔχῃς γερὴ θέλησι γιὰ ὅ,τι προσπαθεῖς νὰ φτερίξῃς καὶ σταθερὴ πίστι. Αὐτὰ τὰ δυὸ, ἡ θέλησις καὶ ἡ πίστις, εἶναι ἀπαραίτητες προϋποθέσεις γιὰ νὰ ἀδελφωθῇς ἀκριβῶς ἐκεῖ πού ἐπιθυμεῖς. Συνήθως οἱ ἄνθρωποι, ἐκεῖνοι ἀπὸ τοὺς ὁποίους λείπουν τὰ δύο αὐτά, δὲν κατορθώνουν σπουδαία πράγματα. Ἀντίθετα τὰ ἄτομα, ἐκεῖνα πού κροποῦν τὸν ἑαυτὸ τοὺς μέσα στὴ θέλησι καὶ τὴν πίστι καὶ ἀγωνίζονται ἐπάνω στὸ ὠροῖο πεδίο τους, βλέπομε νὰ κατορθώνουν πράγματα καμμιὰ φορὰ ἀκατόρθωτα.

Οἱ τολμηροὶ ἄνθρωποι ἔχουν κάτι τὸ πολὺ ἐξαιρετικὸ καὶ δημιουργικὰ ἐντονο μέσα τους. Μὲ τὴ θέλησι καὶ τὴν πίστι, ὅτι θέλομε γίνεσθαι θετικὸ. Ἰερνοῦμε μὲ μεγαλύτερη εὐκολία τὴ ζωὴ καὶ δὲν φθάνομε σὲ ἀπαισιόδοξους συλλογισμούς.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΤΑΜΕΛΟΣ

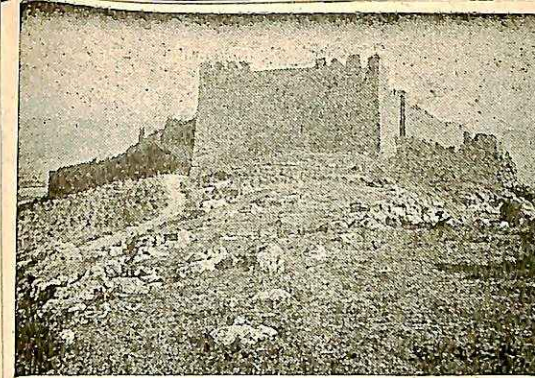

ΕΣΝ Δημ. Σχολ. Μεσοκάμπου Ἀμυνταίου εἰς τὸν σχολ. τῶν κήπων. Juniors of Elem. school Messocampou Amyntaeon in their school garden.

ΕΣΝ Γυμνασίου Ἀρρένων Ἐδέσσης ἐργαζόμενοι διὰ τὴν ἀναδάσωσιν τῆς περιφέρειᾶς των.

Juniors of High school for boy Edessa working for the reforestation

Ἡ Ἀκρόπολις τῆς Λαμίας.

Τὸ ταξίδι τῆς Λαμίας, πού θὰ μᾶς φέρῃ στὴν καρδιά τῆς Ρουμελίας καὶ στὴν ἀρχαίοντι Ἑλλάδα, εἶναι, ὄχι μόνον ψυχαγωγικὰ εὐχάριστο, ἀλλὰ καὶ διδασκαλικώτατο, γιὰ τὴν ἔχῃ νὰ μᾶς ἐπιδείξῃ ἓναν ολόκληρο κόσμον ἡρώων καὶ κατορθωμάτων ἀπὸ τὴν ἱστορία μας, τὴν ἀρχαία καὶ τὴν νεωτέρα.

Ἡ Λαμία βρίσκεται 218 χιλιόμετρα ἀπὸ τὴν Ἀθήνα μὲ τὸ τραῖνο. Ἀπ' τὴ Λιβαδία, ἔχουμε νὰ διανύσωμε 86 χιλιόμετρα. Θ' ἀντικρύσωμε πρῶτα τὴν ἱστορικὴ Χαιρώνεια, ὅπου ὁ Φίλιππος τῆς Μακεδονίας ἐνίκησε τοὺς Ἀθηναίους καὶ τοὺς Θεσσαλονίκης, ἀλλὰ λίγο ἀργότερα ἐσχηματίσθη μία Ἑλληνικὴ ἡγεμονία, σὰν παραρτήμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Δεσποτάτου τῆς Ἠπείρου. Τῷ 1311 τῇ Γραβιά, ἀπ' τὸ σταθμὸ τῆς ὁποίας τὸ περίφημο Χάνι, πού ἔκαμε ἡρῶα τὸν Ὀδυσσεὺς Ἀνδρούτσο (ὁ Μαΐου 1821), ἀπέχει λίγα λεπτά. Λίγο βορειότερα θὰ περάσωμε ἀπὸ ἄγρια βουνὰ ἀπὸ ἀρκετὰ τούνελ, καὶ θὰ κατηφορίσωμε ἔπειτα πρὸς τὸ Γοργοπόταμο μὲ τὴ μεγάλη γέφυρα. Ἀπὸ ἐκεῖ τὸ θέαμα εἶναι θαυμαστὸ πρὸς τὰ δεξιὰ μας μὲ τὸ πανόραμα τοῦ κάμπου τῆς Φθιώτιδος, στὴ μέση τοῦ ὁποίου ῥεεῖ ὁ Σπερχειός, πού κατεβαίνει πρὸς τὴν θάλασσαν τοῦ Μαλιακοῦ κόλπου. Μαζί μὲ τὴ θάλασσα καὶ τὴς κορυφογραμμῆς τῆς Εὐβοίας, θὰ διακρίνωμε στὸν κάμπο τῆς Φθιώτιδος πλήθος χωριά καὶ στὰ ἀριστερὰ τὴ Λαμία, πού ἀπλώνεται ἀνάμεσα. Ὁ κατήφορος μὲ τὸ τραῖνο θὰ συνεχισθῇ καὶ σὲ λίγο θὰ φθάσωμε στὸ Λιανοκλάδι, ἀπ' ὅπου θὰ πάρωμε ἕλλο τοπικὸ τραῖνο γιὰ τὴ Λαμία.

Κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους ἡ Λαμία ἦταν μία πόλις σχεδὸν ἀσημαντή, γνωστὴ ὡς ἱδρυμα κάποιου μυθικοῦ ἥρωος Λαμίου, γιου τοῦ Ἡρακλέους. Στὴν πραγματικότητά φαίνεται ὅτι οἱ πρῶτοι κάτοικοί της ἦσαν Πελασγοί, ἀπὸ τὴ γειτονικὴ Θεσσαλία καὶ ἡ Λαμία ἀναφέρεται ἱστορικὰ ἀπὸ τὸ 436 π.Χ. καὶ ἀρ-

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΛΑΜΙΑ

ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ

γότερα. Τὸ 334 ἡ πόλις ἦταν ὑπὸ τὴν κατοχὴ τῶν Μακεδόνων καὶ γίνεταί περισσότερο γνωστὴ λίγο πρὶν ἔπειτα μὲ τὸν περίφημο Λαμιακὸ πόλεμον (323-322 π. Χ.).

Τῷ 279 π.Χ. ἡ Λαμία ἐλεηλατήθη ἀπὸ τοὺς Γαλάτας καὶ τῷ 146 π.Χ. πεδουλώθη στοὺς Ρωμαίους. Κατὰ τὸν Μεσαίωνα ἡ Λαμία ἀφ' ὧν ὠρίσθη δρὰ ἐπισκόπου (430 μ. Χ.), γίνεται ἔπειτα γνωστὴ μὲ τὸ ὄνομα: Ζητούριον, πού ἀναφέρεται γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ τὸ 869 μ. Χ. Ἀλλὰ ἐν τῷ μεταξύ ἔχει ὑποστῇ τὰ πάνδεινα ἀπὸ ἐπιδρομὰς Βαρβάρων, Σλαύων, Βουλγάρων καὶ ἄλλων λαῶν. Ἀργότερα, μετὰ τὴν Ἀλωσι τῆς Κων) πόλεως ἀπ' τοὺς Λατίνους (1204) ἡ περιοχὴ τῆς Λαμίας ἀπέτελεσε μέρος τοῦ Φραγκικοῦ Βασιλείου τῆς Θεσσαλονίκης, ἀλλὰ λίγο ἀργότερα ἐσχηματίσθη μία Ἑλληνικὴ ἡγεμονία, σὰν παραρτήμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Δεσποτάτου τῆς Ἠπείρου. Τῷ 1311

αἰμάτα, ἀρχαία λείψανα καὶ οἱ ἀνακαφές. Εἶναι χτισμένη σὲ λόφους, πού ἀποτελοῦν συνέχεια τῆς Ὄθρυος. Ἐχει καλὴ ρυμοτομία, δρόμους φαρδεῖς, ὠραῖες πλατεῖες καὶ κτίρια μέσα σὲ κήπους. Πρὸς τὰ Β.Α. ὑψώνεται ὁ λόφος τῆς Ἀκρολαμίας, ὅπου σώζονται τὰ τεῖχη τοῦ κάστρου καὶ πρὸς τὰ Β.Δ. εἶναι ὁ γραφικὸς λόφος τοῦ Ἀγίου Λουκά.

Τὰ ἀξιοθέατα τῆς Λαμίας εἶναι ἡ κεντρικὴ πλατεῖα τῆς, ἡ πλατεῖα Ἀθανασίου Διάκου μὲ τὸν ἀνδριάντα τοῦ ἥρωος. Στὸ μέρος αὐτὸ ἀκριβῶς οἱ Τούρκοι, ἐσουδύλισαν ζωντανὸν τὸν ἐθνικὸν ἥρωα, 23 Ἀπριλίου 1821 ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ἀφ' ὧν ἀδικα Ὁμὲρ Βρυώνης, θαυμάζοντας τὴν ἀνδρεία τοῦ γενναίου μελλοθανάτου, προσπάθησε νὰ τὸν τουρκίσῃ.

Ἀλλ' ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἀξιοθέατα αὐτά, ἡ Λαμία ἔχει καὶ ἄλλους περιπά-

ἡ Λαμία ἐκυριεύθη ἀπὸ τοὺς Καταλανοὺς τυχοδιώκτες, οἱ ὁποῖοι ἱδρυσαν ἐκεῖ τὸ κάστρο τους ἐπ' αὐτὰς τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Ἀκρολαμίας.

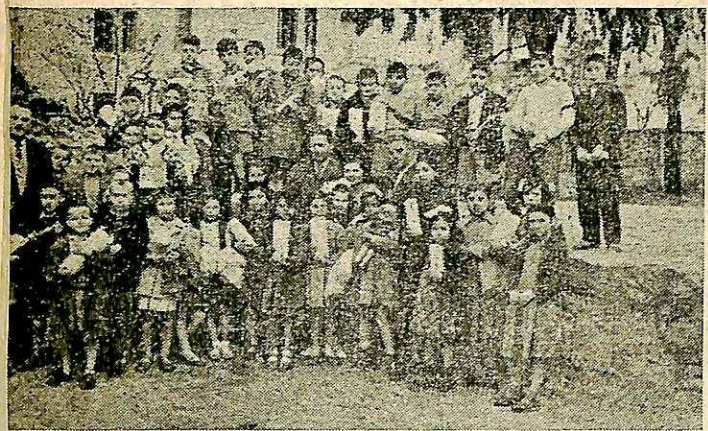
Ἡ σημερινὴ πόλις βρίσκεται στὴ θέσι τῆς Ἀρχαίας Λαμίας, ὅπως τὸ ἀπέδειξαν τὰ εὐρεθέντα νομί-

τους στὰ περὶχωρα, στὴν Ὑπάτη, στὸ Πλατύστομο, στὴς Θεριοπύλες καὶ στὴν Ἀλαμάνια, ὅπου ὁ ἐπισκεπτής ἔχει νὰ ἴδῃ δύο μνημεῖα, δύο τόπους ἡρωισμοῦ Ἑλληνικοῦ, τοῦ ἀρχαίου μὲ τὸν Λεωνίδα καὶ τοὺς Τριακοσίους του, καὶ τοῦ νεωτέρου μὲ τὸν Διάκο καὶ τὸν Ἡσαΐα.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΕΕΣΝ

ΕΣΝ 26ου Δημ. Σχολ. Β' Περ. Ἀθηνῶν με δέματα διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Καστέλλου Ρεθύμνης.
Juniors of 26th Elem. School Athens with parcels for the pupils of the Elem. School Castellou-Crete.

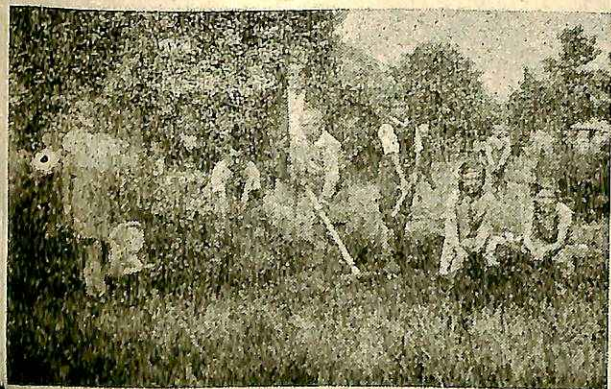

ΕΣΝ 1ου Δημ. Σχολ. Ν. Φιλαδελφείας με δέματα πρὸς διανομὴν εἰς τοὺς πτωχοὺς συμμαθητάς των.
Juniors of 1st Elem. School N. Philadelphia with gifts for their poor school-mates.

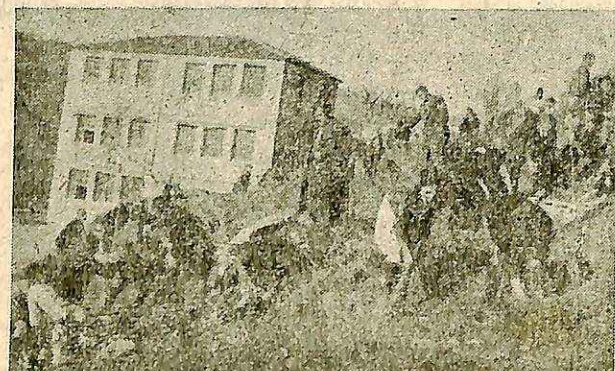

ΕΣΝ Δημ. Σχολ. Παλαιαγγίνης Α' Περ. Ἀθηνῶν διανέμουν δῶρα εἰς τοὺς πτωχοὺς συμμαθητάς των.
Juniors of Elem. School Palaiyanni Athens distributing gifts to their school-mates.

ΕΣΝ Δημ. Σχολ. Ἱερομνήμης εἰς τὸν Σχολ. τῶν κήπων.
Juniors of Elem. School Jeromnini in their school garden.

ΕΣΝ Δημ. Σχολ. Κοκκινόπουλου Ἐλασσόνας εἰς τὸν Σχολ. τῶν κήπων.
Juniors of Elem. School Cockinoplou, Elasson in their school garden.

ΕΣΝ Δημ. Σχολ. Γραβιάς ἐργάζονται διὰ τὴν ἀναδάσωσιν τοῦ Χωρίου των.
Juniors of Elem. School Gravia working for the reafforestation.

ΕΣΝ Δημ. Σχολ. Ἀναρράχης Εορδαίας, καθαρίζουν τὸν κεντρικὸν δρόμον τοῦ Χωρίου.
Juniors of Elem. School Anarabi Macedonia cleaning the village roads.

ΕΣΝ Δημ. Σχολ. Σταυρουπόλεως Θράκης ἔψαλαν τὰ κάλαντα καὶ μετὰ τὰ χρήματα, ποὺ ἐμάζεψαν ἐβοήθησαν 20 ἀπόρους οἰκογενεῖας καὶ 15 ἀπόρους συμμαθητάς των.
Juniors of Elem. School Stavroupolis Thrace sang the carols and helped 20 poor families and 15 poor school-mates.

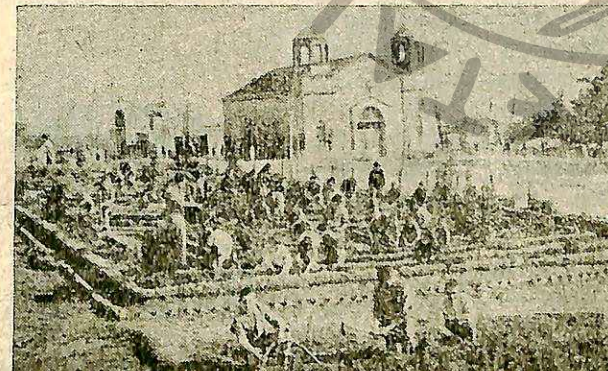
ΕΣΝ Σχολῆς Καλπάκας Ἀθηνῶν κατὰ τὴν δενδροφύτευσιν.
Juniors of Private School Kalpaka Athens planting trees.

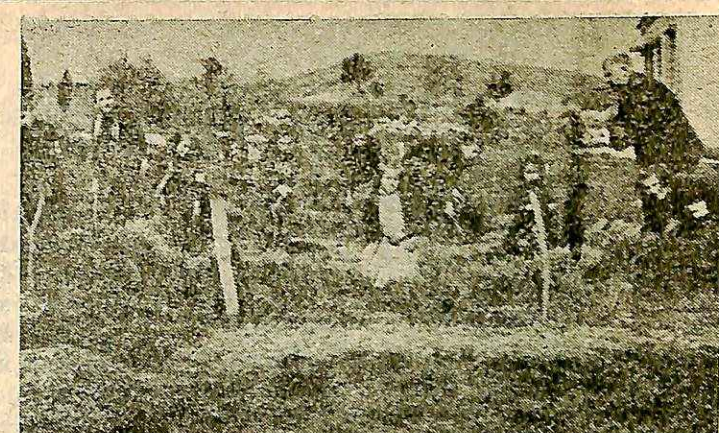
ΕΣΝ Δημ. Σχολ. Νιβρήτου Κανιουρίου Κρήτης φυτεύουν δένδρα κατὰ μῆκος τῆς ἀμαξιτῆς ὁδοῦ τοῦ Χωρίου των.
Juniors of Elem. School Nivritos Crete planting trees.

ΕΣΝ Δημ. Σχολ. Συκεῶνος Καρδίτσης ἰσοπεδώνουν τὰ εἰσπίδια τοῦ κατεδαφισθέντος ἐκ τῶν σεισμῶν διδακτηρίου.
Juniors of Elem. School Sykeon Carditsa levelling the ruins of their school building fallen down by the earthquake.

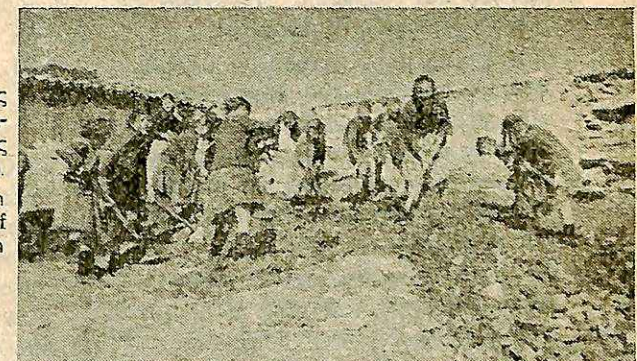
ΕΣΝ Δημ. Σχολ. Μορφοβουνίου Καρδίτσης μεταφέρουν τῖπρας εἰς τὴν Κοινότητα.
Juniors of Elem. School Morfouni Carditsa helping in the reconstruction.

ΕΣΝ Δημ. Σχολ. Μακρυγιάννου Πιερίας εἰς τὸν Σχολ. τῶν κήπων.
Juniors of Elem. School Macrygialos Pieria in their school garden.

ΕΣΝ Δημ. Σχολ. Καρύτσης Παγωνίου φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. School Carytsa Pogoni planting trees.

ΕΣΝ Δημ. Σχολ. Ἀνω χώρας Ναυπακτίας εἰς τὸν Σχολ. τῶν κήπων.
Juniors of Elem. School Ano Hora Nafpaktos in their school garden.

ΤΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙ ΤΟΥ ΓΕΡΟ-ΜΑΘΙΟΥ

Β. Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ, τ. Έπιθεωρ. Δημ. Σχολείων

Είναι άνοιξη. Στην έξοχη όλα πα-
νηγυρίζουν. Όλα φορούν τὰ καλά
τους, τ' άμπέλια, τὰ χωράφια, τὰ
περιβόλια.

Τὰ πουλάκια πετούν χαρούμενα
και κελαηδούν γλυκά. Ο Γιαννιός, ο
Έρυθροσταυρίτης, γυρίζοντας από
τὸ άμπέλι τοῦ θείου του εστάθηκε
νὰ καμαρώσει τὸ περιβόλι τοῦ γέρο-
Μαθιού.

Τὸ περιβόλι αὐτὸ ἦταν λίγο πιὸ
ἔξω από τὸ χωριό, γεμάτο τώρα τὴν
άνοιξη από όμορφιές. Τὰ δέντρα του,
μεγάλα καὶ μικρά, ἦταν φορτωμένα
άνθους καὶ φύλλα, καὶ οἱ τριαντα-
φυλλιές καὶ τὰ ἄλλα λουλούδια ἐ-
σκορπούσαν μύριες μυρωδιές.

Μὰ μαζί με τὶς τόσες του όμορ-
φιές τὸ περιβόλι τοῦ γέρο - Μαθιού
εἶχε γεμίσει από σιαλιάγκους, από
κάμπιες καὶ ζουζούνια, πού άρχισαν
νὰ τρώγουν τὰ φύλλα καὶ νὰ τρυ-
πούν καὶ νὰ μαραίνουν τὰ λουλούδια
καὶ τοὺς ανθούς.

—Βάλε έργάτες, νὰ τὸ καθαρί-
σουν γρήγορα, τοῦ εἶπε ὁ Τσάπε-
λας, ὁ γείτονάς του. Μὴν κάθεται.
Ὅσο άργεῖς τόσο καὶ χειρότερα.
Ἄν σταυρώσεις τὰ χέρια πάει τὸ
περιβόλι σου.

—Τὸ ξέρω πὼς πρέπει νὰ καθα-
ρισθῇ τὸ κακό, μὰ δὲν ἔχω χρήματα.
Τί νὰ κάνω, δὲν ξέρω, άπάντησε κα-
ταστεναχωρημένος ὁ καημένος ὁ γέ-
ρος.

Τὴν όμιλία αὐτὴ τὴν άκουσε καὶ
ὁ Γιαννιός, πού εστεκόταν κι ἐκοι-
ταξε. Ο Γιαννιός ἐλυπήθηκε πολὺ
τὸ γέρο. Νὰ χάσῃ ὁ καημένος τώρα
στὰ έτοιμα τὸ περιβόλι του! Τί
κρίμα! Καὶ τὸ άπόγευμα τῆς ἰδίας
ἡμέρας, ἔγινε κάτι, πού ὁ γέρο-Μα-
θιός δὲν τὸ έπερίμενε. Εἰκοσιπέντε
Έρυθροσταυρίτες, ὅλη σχεδὸν ἡ ό-
μάδα από παιδιὰ διαλεγμένα ἕνα κι
ένα, έφθασαν άπ' τὸ χωριό στὸ πε-
ριβόλι τραγουδώντας τραγούδια ά-
νοιξάτικα. Τοὺς εἶχε φέρει ὁ Γιαν-
νιός.

Ο γέρο- Μαθιός ένόμισε πὼς θέ-
λουν λουλούδια κι έπήγε νὰ τοὺς
δώσῃ.

—Δὲν ἤρθαμε γιὰ λουλούδια,
παππού, τοῦ εἶπαν τὰ παιδιὰ. Ἦρ-
θαμε νὰ καθαρίσουμε τὸ περιβόλι
σου από τοὺς σιαλιάγκους. Οὔτε ἔ-
ναν δὲ θ' άφίσωμε.

Καὶ προστοῦ άκόμα ὁ γέρο-Μα-

θιός προφθάσῃ νὰ τοὺς εὐχαριστή-
σῃ, ἐκεῖνα άμέσως έρρίχθηκαν στὴ
δουλειά. Στὶς βραγιές με τὰ μικρὰ
δενδράκια, πού ἦταν φαγωμένα πε-
ρισσότερο, έπήγαν δεκαπέντε παι-
διά. Στὶς πρασιές με τὰ λουλούδια,
έπήγαν τὰ ὑπόλοιπα.

Ο Μαθιός τοὺς έφερε δυὸ καλά-
θια.

—Έδω μέσα νὰ τοὺς μαζεύετε,
σὰς παρακαλῶ, παιδιὰ μου, τοὺς εἶ-
πε. Ἐγὼ θὰ φτιάσω ἕνα λάκκο καὶ
θὰ βάλω μέσα νερό καὶ άσβέστη.
Θὰ τοὺς ρίχνωμε ἐκεῖ γιὰ νὰ φοβή-
σονται. Ἀπό πάνω θὰ ρίξω χῶμα γιὰ
νὰ μὴν άφήσω στὸ περιβόλι τὸ μό-
λυσμα.

Ὡ! με πόση όρεξι άρχισαν τὸ

Ὁ Έρυθροσταυρίτης ὑπό-
σχεται νὰ «ὑπηρετῇ» καὶ ὑ-
πηρεσία σημαίνει: δράσις, ά-
φοσίωσις, προσφορά τοῦ ἐ-
αυτοῦ του.

Διὰ νὰ δύναται ὁ Έρυθρο-
σταυρίτης νὰ ὑπερηφανεύεται
διὰ τὸν τίτλον του, διὰ νὰ
δύναται νὰ εἶναι μέλος τῆς
Παγκοσμίου αὐτῆς κινήσεως,
πρέπει νὰ συμβάλῃ με έργα,
πρέπει νὰ κάμῃ κάτι διὰ τὸν
πλησίον του. Δὲν εἶναι άνάγκη
ἡ ὑπηρεσία νὰ εἶναι με-
γάλη, άρκεῖ νὰ εἶναι συνειδη-
τῇ καὶ εἰλικρινῇ.

(Απόσπασμα από τὸ άρθρον τοῦ
κ. Schusselé «43 έκατ. Έρυθρο-
σταυρίται»).

καθάρισμα οἱ Έρυθροσταυρίτες!
Τὸ μάτι τοὺς έφθανε παντοῦ. Ἐφα-
χναν στὰ φύλλα, στὰ κορμάκια τῶν
δένδρων, στὰ κλαδάκια στὶς ρίζες.
Καὶ τὴν ὥρα, πού έκαθάριζαν, έφώ-
ναζαν:

—Πέντε μαζί! ἔλεγε ὁ Θάνας, σ'
αὐτὴ τὴν κερασίσσα.

—Κι ἐγὼ βρήκα πέντε, ἔλεγε ἄλ-
λο παιδί, σ' αὐτὴ τὴ μυγαδίτσα.

—Κοιτάτε! κοιτάτε! ἕνας μεγά-
λος ἔλεγε ἄλλο.

—Νὰ καὶ κάμπιες καὶ ζουζούνια,
ἔλεγαν ἄλλα παιδιὰ.

Τὰ χέρια τοὺς άσταμάτητα δου-
λευαν σάν μηχανή. Ο γέρο-Μαθιός
συγκινημένος από χαρὰ εστεκόταν

κι έβλεπε. Τὰ μάτια του ἦταν βουρ-
κωμένα.

—Νὰ σὰς τὸ ξεπληρώσῃ ὁ Θε-
ός, παιδιὰ μου, τὸ καλο πού μου
κάνετε καὶ νὰ σὰς χαρίζῃ ὑγεία, ἔ-
λεγε ὁ καημένος.

—Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω, ἔλεγε
ἕνας Έρυθροσταυρίτης σ' ἕναν ἄλ-
λον, πὼς μποροῦν οἱ σιαλιάγκοι φορ-
τωμένοι με τὸ βαρὺ καθούκι τοὺς ν'
άνεβαίνουν ἐπάνω στὰ κλαδιά καὶ
νὰ σκαρφαλώνουν στὰ φύλλα.

—Κι' ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰ καταλά-
βω ἔλεγε ἄλλος πὼς μποροῦν καὶ
πριονίζουν τὰ φύλλα.

Ο γέρο-Μαθιός άκουσε καὶ τοὺς
ἐξήγησε:

—Οἱ σιαλιάγκοι, παιδιὰ μου, εἶ-
ναι ζῶα με άρκετὴ δύναμη. Ἐμεῖς
οἱ περιβολάρηδες τρομάζουμε ὅταν
τύχη καὶ πέσουν πολλοὶ μαζί ὅπως
τώρα στὰ περιβόλια μας. Ἐνας σιά-
λιαγκος μπορεῖ νὰ τραβήξῃ ἕνα
πράγμα πού εἶναι ὡς διακόσιες φο-
ρὲς βαρύτερο από τὸ σῶμα του.
Δὲν τὸν νοιάζει λοιπὸν νὰ σηκώνῃ τὸ
καθούκι του καὶ νὰ άνεβαίνει. Καὶ
άν πῆτε πόσα τρώγουν εἶναι φοβε-
ρό. Ὀλόκληρο περιβόλι από φυτά
μποροῦν νὰ καταστρέψουν. Στὸ στό-
μα τοὺς ἔχουν ἕνα μεγάλο δόντι.
Ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι άρκετὸ ὄχι μονά-
χα νὰ πριονίσῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ κατα-
κόψῃ τὰ φύλλα. Ὅπως εἶναι κολλη-
μένοι στὰ φύλλα, τὰ πόδια τοὺς δὲν
φαίνονται. Τὰ ἔχουν μαζεμένα μέσα
στὸ καθούκι τοὺς. Μ' αὐτὰ μποροῦν
καὶ άνεβαίνουν ὅπου θέλουν. Ἀκό-
μα καὶ ψηλὰ σὲ τοίχους καὶ σὲ τζά-
μια, καθὼς καὶ σὲ πλάκες γυαλι-
στερές.

—Ποιὸ εἶναι τὸ στόμα τοὺς,
παππού; έρώτησε κάποιο παιδί, πού
γιὰ πρώτη φορὰ έβλεπε σιαλιάγ-
κους καὶ δὲν ἐξεχώριζε τὸ στόμα.

—Εἶναι αὐτό, πού κολλάει σάν
βεντούζα ἐπάνω στὰ φύλλα καὶ σάν
τρυφερά κλαδιά. Πολλές φορές με
τὸ στόμα ρουφoῦν τὸ χυμὸ καὶ τὰ
(Συνέχεια εἰς σελ. 16)

Ἦρθαμε νὰ καθαρίσουμε τὸ περιβόλι σου.

ΚΑΙ ΤΟ ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟ

ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

«Τὸ οὐράνιο τόξο σὰ φανῇ,
οἱ μαυροὶ άμέσως οὐρανοὶ
χαμογελοῦν, ξανοίγουν,
καὶ τὴν όρχή τοὺς πνίγουν».

Ὑστερα από τὴν βροχὴ καὶ τὴν
καταιγίδα, σάν αρχίζει νὰ ξεκαθα-
ρίζῃ ὁ οὐρανός καὶ νὰ υαλυνεται
τα βαρεῖα, σκοτεινά σύννεφα, ανά-
μεσα στὶς αραίες σταγονες τοῦ νε-
ρoυ, πού εξακολουθοῦν νὰ πεφτοῦν
ἀκόμα, βλέπομε νὰ ξεπροῦάλλῃ μα-
κριὰ στὸν ὀρίζοντα ἕνα ἄπλο ἡ δι-
πλο χρωματιστὸ τόξο, πού μὰς φέρ-
νει μῆνυμα ὅτι ἡ καταιγίδα τελει-
ωσε. Εἶναι τὸ οὐράνιο τόξο, ἕνα φω-
τεινὸ καὶ πολὺχρωμο φαινόμενο τῆς
ἀτμοσφαίρας, πού γίνεται ὅταν οἱ
ακτίνες τοῦ ἡλίου περνοῦν ἀναμεσα
στὶς σταγόνες τῆς βροχῆς, ὅποτε
παθαίνουν διάθλασι, ὅπως λέμε στὴ
φυσικὴ, καὶ διασπῶντας κατὰ διαφο-
ρετικὲς διευθύνσεις, ἀκαλύπτονται στὰ
χρώματά τοὺς. Σχηματίζουν τότε
αὐτὴ τὴν φωτεινὴ κυκλικὴ ταινία με
τὰ ἔξη χρώματα: τὸ κόκκινο, τὸ πορ-
τοκαλλί, τὸ κίτρινο, τὸ πράσινο, τὸ
γαλαζιο καὶ τὸ μενεξεδένιο, πού
φαίνεται ὅτι ἀγκαλιάζει τὸν οὐρα-
νὸ καὶ τὴ γῆ καὶ πού οἱ ἀρχαῖοι Ἕλ-
ληνες ένόμιζαν ὅτι φέρνει ὁ ἐπικοι-
νωνία τὸν κόσμον τῶν ανθρώπων με
τὴν κατοικία τῶν θεῶν. Γιατὶ τὸ φυ-
σικὸ αὐτὸ φαινόμενο τῆς ἀτμοσφαί-
ρας οἱ ἀρχαῖοι τὸ συνέδεσαν στὴν
μυθολογία τοὺς, ὅπως καὶ ὅλα τὰ
ἄλλα φυσικὰ φαινόμενα, με τὸν Ὀ-
λυμπο καὶ μιὰ νέα χαριτωμένη θεά,
τὴν Ἴριδα. Ἦταν λοιπὸν ἡ Ἴρις ἡ
προσωποποίησης τοῦ οὐρανοῦ τό-
ξου. Ἀνῆκε στὶς θεές, πού ἦταν στὴν
ἀκολουθία τῶν θεῶν τοῦ Ὀλύμπου
καὶ έργο τῆς εἶχε νὰ φέρῃ κάτω στὴ
γῆ τὶς διαταγές τῶν θεῶν.

Ο ποιητὴς Ἡσίοδος λέει στὴν
Θεογονία του, πὼς ἡ Ἴρις ἦταν θυ-
γατέρα τοῦ Θαύμαντος (τοῦ γιοῦ
τοῦ Πόντου καὶ τῆς Γαίας) καὶ τῆς
Ὤκεανίδος Ἠλέκτρως, καὶ ἀδελφὴ

τῶν Ἀρπυιῶν τῆς Ἀελλούς καὶ τῆς
Ὤκυπέτης, πού ἦταν οἱ προσωπο-
ποιήσεις τῶν δυνατῶν ανέμων.

Τὴν παρουσιάζει μάλιστα τὴν Ἴ-
ριδα ὁ Ἡσίοδος νὰ τρέχῃ πάνω στὴν
ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης με μιὰ χρυ-
σὴ ὑδροχόη γιὰ νὰ ἀντλήσῃ τὸ νε-
ρὸ τῆς Στυγός, μὲ τὸ ὁποῖο ὠρκί-
ζονταν οἱ ἀθάνατοι θεοί.

Ἐπειδὴ ἡ Ἴρις μετέφερε τὶς άγ-
γελίες τῶν θεῶν καὶ μάλιστα τῆς
Ἥρας, από τὸν Ὀλυμπο κάτω στὴ

Σ. Γ. ΚΩΣΤΑΡΙΔΗ.

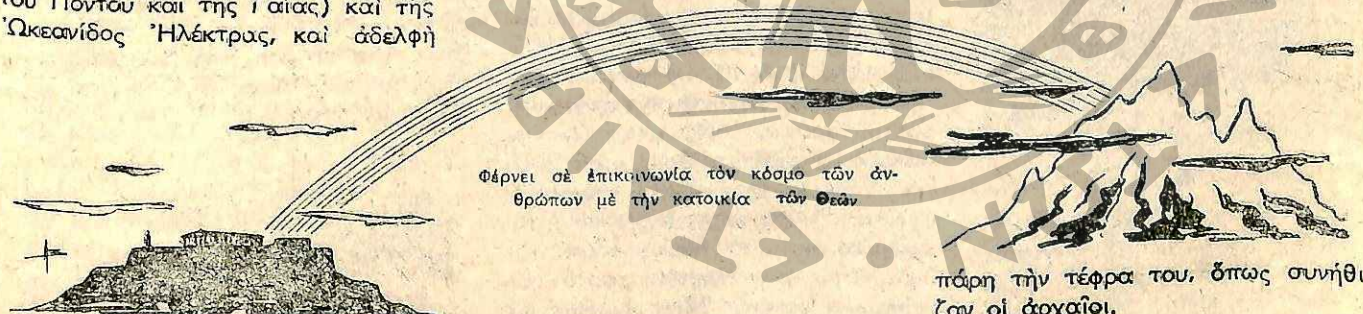
ΑΝΟΙΞΙΣ

Καθὼς ροδίζει ἀνατολὴ
ξυπνῶ. Πέρα κοιτάζω.
Ὡ, νὰ μπορούσα σάν πούλι
νὰ ψάλλω ὅ,τι θαυμάζω!
Ἀπ' τὴν τρανὴ φωτοπηγὴ
φῶς, ἡλιοφῶς τὴν πλάση
κι ὅλα τὰ πλάσματα στὴ γῆ
τὸ φῶς ἔχει ἀγκαλιάσει.
Τὰ λούλουδα μωσχοβολιές
μεθυστικὲς σκορπίζουν
καὶ τὰ πουλάκια στὶς φωλιές
ξυπνώντας τιτιβίζουν.
Ἄνοιξη! νιοὺς χυμοὺς κερνάς
καὶ νιὰ ζωὴν ὑφαίνεις
ἀνάλαφρη καθὼς περνῶς
τὰ πάντα ἐσὺ ὁμορφαίνεις.

γῆ, ἦταν ἀνάγκη νὰ τρέχῃ γρήγορα,
γι' αὐτὸ εἶχε φτερά στοὺς ὤμους
καὶ στὰ ὠραία τῆς σανδάλια καὶ πε-
τουσε ἐλαφρὴ σάν τὸν άνεμο, ἢ σάν
τὴν πνοὴ τῆς θύελλας.

Τὰ φτερά πού ἔχει στοὺς ὤμους
τῆς, καθὼς καὶ τὰ φτερωτὰ σανδά-
λια τῆς Ἴριδος, εἶναι κατασκευα-
σμένα από χρυσάφι, γι' αὐτὸ λάμ-

Φέρνει σὲ ἐπικοινωνία τὸν κόσμον τῶν άν-
θρώπων με τὴν κατοικία τῶν θεῶν.

παυν, ὅπως λάμπει καὶ τὸ πρόσω-
πὸ τῆς.

Ἡ μεγαλόπρεπη αὐτὴ ἐμφάνισις
τῆς προκαλεῖ πάντοτε τὸν θαυμασμό
τῶν ανθρώπων καὶ τῶν θεῶν.

Στὶς διάφορες παραστάσεις τῆς
ἀρχαίας τέχνης, ἡ Ἴρις ἀπεικονίζε-
ται με κοντὸ χιτῶνα, μ' ἀπλωμένα
τὰ φτερά πάνω στοὺς ὤμους τῆς
καὶ με τὰ ὠραία φτερωτὰ τῆς σανδα-
λια. Ἐτσι παρουσιαζόταν στὸ δυτι-
κὸ ἀέτωμα τοῦ Παρθενῶνος, μαζί με
τὸν ἄλλο ἀγγελιαφόρο τῶν θεῶν (καὶ
ιδίως τοῦ Δία) τὸν Ἑρμῆ, περιμένον-
τας τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἀγῶνος, ά-
νάμεσα στὴν παρθένα Ἀθηνά καὶ
στὸν θεὸ τῆς θαλάσσης Ποσειδῶνα,
πού ἔγινε γιὰ τὴν κατοχὴ τῆς Ἀτ-
τικῆς. Πολλές ἄλλες ὁμοῖες ἀπεικονί-
σεις τῆς Ἴριδος, σώθηκαν πάνω
σὲ διάφορα ἀγγεῖα καὶ άπ' αὐτές
οἱ ἀπολογώτερες εἶναι δύο: ἐκείνη
ὅπου ἡ νεαρὴ θεὰ προπορεύεται μα-
ζί με τὸν Κένταυρο Χάρωνα από τὴν
πομπή, πού πηγαίνει γιὰ νὰ παρα-
λάβῃ τὴν Θέτιδα καὶ νὰ τὴν ὀδηγή-
σῃ στὸν μέλλοντα σύζυγό τῆς Πη-
λέα, καὶ ἡ παράστασις τῆς πάνω
σ' ἕνα ἐρυθρόμορφο ἀγγεῖο, πού πα-
ρίστανε φιλονικία τοῦ θεοῦ τῆς
μουσικῆς Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ γιοῦ
τοῦ Ποσειδῶνος, τοῦ Ἴδα.

Γιὰ νὰ διακρίνεται από τὶς ἄλλες
θεές, οἱ κολλιτέχναι ἀπεικόνιζαν συ-
νήθως τὴν Ἴριδα με κηρύκειον στὰ
χέρια, σύμβολο δηλ. ἐξουσίας, πού,
ὅπως εἶναι γνωστὸ, ἦταν καὶ τὸ δια-
κριτικὸ σύμβολο τοῦ θεοῦ Ἑρμοῦ,
κάποτε μάλιστα καὶ με ὑδροχόη.

Ἡ Ἴρις, πού ἦταν βέβαια ἡ άγ-
γελιαφόρος τῶν θεῶν, δὲν ἐδίσταζε
μερικὲς φορές νὰ μεταφέρῃ καὶ άγ-
γελίες ἡρώων. Ἐτσι στὴν Ἰλιάδα,
ὅταν τὴν παρεκάλεσε ὁ ἡμίθεος Ἀ-
χιλλεύς, πῆγε στοὺς γνωστούς μας
άνεμους, τὸν Ζέφυρο καὶ τὸν Βορέα
καὶ τοὺς έπεισε νὰ δυναμώσουν τὴν
φωτιὰ τοῦ Πατρόκλου, γιὰ νὰ καὶ
πρὸ σύντομα τὸ σῶμα τοῦ ἀγαπη-
μένου φίλου τοῦ Ἀχιλλέως καὶ νὰ

πάρῃ τὴν τέφρα του, ὅπως συνήθι-
ζαν οἱ ἀρχαῖοι.

ΤΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙ ΤΟΥ ΓΕΡΟ-ΜΑΘΙΟΥ (Συνέχεια από σελ. 14)

φύλλα ξεραίνονται και πέφτουν. Μακάρι τα κακά ζωά να μην είχαν στόμα. Τότε δεν θα μάς έκαναν ζημιές.

Σε άλλα παιδιά πολύ, έκανε εντύπωση ή πονηρούσα, που έχουν οι καμπιές και οι σιάλιαγκοι. Όταν τα παιδιά έπληθιάζαν κοντά τους, έκαναν πώς είναι φοβιοί. Μόλις όμως εκείνα έξεμακρυναν, άμέσως έζωτάνευαν.

Σε λίγο ο ήλιος έπαιρνε να βασιλέψη και οι Έρυθροσταυρίτες έσταμάτησαν το καθάρισμα. Έπλυνθηκαν καλά-καλά σε μία γειτονική δρυσούλα, έπραγούδησαν τραγούδια για τα πουλιά και για την έξοχη και έτοιμάστηκαν να φύγουν για το χωριό.

—Θα ξαναρθούμε πολύ αύριο, παππού, την ίδια ώρα, είπαν στο γέρο-Μαθιο την ώρα, που τον αποχαιρετούσαν.

Την άλλη μέρα, που έξαναπήγαν, το ξεκαθάρισμα έτελειώσε.

—Ούτε ένα σιάλιαγκα για τα πουλάκια δεν αφήσατε, παιδιά μου, τους είπε χαμογελώντας από εύχαριστησι ο γέροντας. Δεν ξέρω πώς να σας εύχαριστήσω. Σε δυο έβδομάδες, που θα κοκκινίσουν τα κεράσια, σας προσκαλώ από τώρα νάρηθε να φάτε όσα θέλετε. Εκείνη εκεί ή φουντωτή κερασιά, είναι όλη δική σας. Είναι ή μεγαλύτερη κεράσια, που έχω στο περιβόλι μου. Βγάζει κεράσια τραγανά.

Ύστερα έμάζεψε ώραία τριαντάφυλλα, τους έφτιασε ένα όμορφο στεφάνι και τους το έπρόφερε για να το κρεμάσουν στο σχολείο.

Β. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Γ. Δροσίνη

ΔΕ ΘΕΛΩ

Δε θέλω του κισσού το πλάνο ψήλωμα
σε ξένα αναστυλώματα δεμένο.
"Ας είμαι ένα καλάμι, ένα χαμόδενδρο,
μά όσο ανεβαίνω, μόνος ν' ανεβαίνω.

Δε θέλω του γιαιλού το λαμποφέγισμα,
που δείχνεται άστρο με του ήλιου τη χάρη,
θέλω να δίνω φώς από τη φλόγα μου
κι ως είμαι κι ένα ταπεινό λυχνάρι!

ΤΑ ΚΕΦΑΛΟΧΩΡΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΔΑΣΗ ΤΩΝ

Π. ΓΡΙΣΠΟΥ

Όταν οι Έλληνες έχασαν την ελευθερία τους, πέφτοντας κάτω από τον ζυγό των Τούρκων, τότε κατάλαβαν πόσο μεγάλη ήταν ή αγάπη τους για την πατρίδα τους. Και άρχισαν να την εκδηλώνουν με διαφόρους τρόπους. Έκτελούσαν με δικά τους έξοδα μεγάλα δημοσία έργα, έπιθλητικά γεφύρια, που και σήμερα ακόμη έξυπηρετούν τη συγκοινωνία των χωριών. "Η έκτιζαν βρύσες, εκκλησίες, Σχολεία, Βιβλιοθήκες, ή έπαιροδοτούσαν Μονές κλπ. Μεταξύ λοιπόν, όλων των άλλων, έφρόντιζαν και για την προστασία των δασών τους, γιατί ήξεραν πόσο τους ήταν χρήσιμα.

Για να κάμουν όμως σεβαστά στους κατοίκους, τα μέτρα προστασίας, οι δημογεροντίες των χωριών, σά να πούμε σήμερα, τα κοινοτικά συμβούλια, ακολουθούσαν μιάν αρχαία παράδοση. "Εβαλαν τα δάση, που ήθελαν να προστατεύσουν, κάτω από τη σκέπη ενός Αγίου.

Στην αρχαιότητα κάθε ναός, είχε και το τέμενος του, δηλαδή ένα κομμάτι δάσος, που ήταν κι αυτό ιερό, όπως ο ναός, και όπου δεν τολμούσε κανένας να κόψη ούτε ένα κλαδάκι, ούτε φύλλα να μαζέψη από κάτω. Ο παραβάτης έτιμωρείτο με την ποινή του θανάτου. Τόσο σεβαστά ήταν τα δέντρα του ιερού άλλους. Αυτή, λοιπόν, την αρχαία παράδοση ακολουθούσαν, στην σκοτεινή εποχή της Τουρκοκρατίας, τα Έλληνοχριστιανικά χωριά, τα κεφαλοχώρια. Υπήρχαν πολλοί τρόποι, που ένα δάσος έμπαινε κάτω από την προστασία του θείου.

Ένας τρόπος ήταν ο ύψωμός. Μιά Κυριακή, ύστερα από τη θεία λειτουργία, ο ιερέας φορώντας τα ιερά του άμφια, μαζί με όλο το εκκλησίασμα πήγαινε στο δάσος. Εκεί, κάτω από το πιο μεγάλο δέντρο, εδιάβαζε εύχη, άνοιγε στον κορμό μια τρύπα, έβαζε μέσα ύψωμα, δηλαδή αγιασμένο άρτο, που είχε μαζί του, κι έκλεινε την τρύπα με άγιοκέρι. Από τότε το δέντρο ήταν ύψωμένο και το δάσος όλόκληρο, δηλ. κάτω από την προστασία του θείου και κανένας δεν τολμούσε να κόψη τίποτε από 'κει μέσα.

"Άλλος τρόπος ήταν ή άφιέ-

ρωσις. Να αφιερωθή δηλαδή το δάσος, σε κάποια Έκκλησία ή Μονή, ή αγαθοεργό ίδρυμα. Το δάσος αυτό λεγότανε βακούφικο, που σημαίνει αφιερωμένο, και έπροστατευόταν από τον άγιο, που στο όνομά του έτιμάτο ή Έκκλησία, ή ή Μονή.

Οι τρόποι αυτοί άπεδείχθησαν αποτελεσματικοί, γιατί ο πληθυσμός έσέβετο τις άπαγορεύσεις αυτές, μ' όλον που δεν υπήρχαν κυρώσεις εναντίον των παραβατών, δηλαδή αύστηρες σωματικές ποινές, όπως στην αρχαιότητα. Γι' αυτό ή ιεροπραξία έφρόντιζαν να γίνη με όση μπορούσε πιο μεγάλη έπισημότητα. Στο Ζαγόρι της Ήπειρου (Νομός Ίωαννίνων) υπάρχει το χωριό Γρεβενίτι. Το μικρό από Όξυές και Δρύς δάσος του, που είναι πάνω από τον συνοικισμό, λέγεται έπταπάπαδο δάσος γιατί έπτα παπάδες, συναγμένοι από τα γύρω χωριά, είχαν πάρει μέρος στην ιεροπραξία, με την οποία μήκε τα δάσος κάτω από την προστασία της Έκκλησίας. Φαντασθήτε τί μεγαλοπρεπής ιεροτελεστία ήταν εκείνη! Έπτα παπάδες, ντυμένοι τα φανταχτερά τους άμφια, έξαπτέρυγα, λαμπάδες, ψαλτάδες και πλήθος κόσμου, από όλα τα Ζαγοροχώρια. Όλα αυτά σε μία ύποβλητική συμφωνία για να προστατευθή το δάσος. "Αν σήμερα ή ανάμνησις του σημαντικού αυτού περιστατικού έχει σβύσει πιά, όμως ή ονομασία του δάσους μένει και μάς το θυμίζει. Μένει ακόμα και ο θρύλος, που μάς μιλεί για φανταστικές παραβάσεις και παραδειγματικές τιμωρίες.

Έτσι διαφυλάχθηκε ο φυσικός πλούτος, όσους αιώνες ή Χώρα βρισκόταν κάτω από τη σκλαβιά. Κι όταν ήρθε ή ώρα της Έλευθερίας εύρέθηκε το Έθνος άκέραιο και ή Χώρα άνεπαφη.

Π. ΓΡΙΣΠΟΥ

Τα όρυκτα και τα μέταλλα, άποτελούν για κάθε Χώρα τον όρυκτο ή μεταλλευτικό της πλούτο. Ένώ όμως τα όρυκτα ή μέταλλα άποτελούν άπλώς πλούτο για μια χώρα, ώρισμένα από αυτά, δεν άποτελούν μόνο πλούτο, αλλά θαρύνουν εις την πλάστιγγα της Ιστορίας και της τύχης της χώρας, που τα έχει και έπηρεάζουν την πρόοδο και την εξέλιξί της.

Τα όρυκτά, που έπαιξαν τέτοιο ρόλο εις την πρόοδο των διαφόρων χωρών και κατά συνέπειαν και όλόκληρης της Άνθρωπότητας, είναι κυρίως τα έξης:

Ο πυρίτης λίθος, ή πυριτόλιθος. Ο Όψιδιανός. Το μάρμαρο. Ο χαλκός. Ο κασσίτερος. Ο σίδηρος. Ο άνθραξ.

Τα όρυκτα αυτά, άσχετα με τον μεγάλο ή μικρό πλούτο, που άντιπροσωπεύουν εις τις χώρες, που τα έχουν, έπαιξαν έναν άλλο σημαντικό ρόλο, έγέννησαν και άνέπτυξαν πολιτισμούς! Όπως βλέπετε, στη σειρά των όρυκτων αυτών, δεν υπάρχουν λαμπρά όνόματα. Δεν αναφέρονται, ούτε ο Χρυσός ούτε ο Άργυρος, ούτε το Διαμάντι, ούτε κανένα άλλο πολύτιμο πετράδι, ή μέταλλο. Άπεναντίας, αναφέρονται κοινά υλικά, τα όποια όμως, έπαναλαμβάνω, άντιπροσωπεύουν πολιτισμούς. Ο πυριτόλιθος ή πυρίτης λίθος και ο όψιδιανός, άντιπροσωπεύουν τον πολιτισμό της εποχής του λίθου, ή λιθίνης εποχής, όπως λέγεται, που διήρκεσε δεκάδες χιλιάδες χρόνια. Ύστερα από την εποχή του λίθου, έρχεται ή εποχή του χαλκού ή ορειχάλκου, που έδω εις τη Χώρα τη δική μας είναι ή εποχή του Μίνωος, των Μυκηνών και του Όμήρου.

Ο σίδηρος, το μάρμαρο και ο άνθραξ, άντιπροσωπεύουν το νεότερο ή σύγχρονο πολιτισμό.

Ας δούμε αυτούς τους διαδοχικούς πολιτισμούς από πιο κοντά. Ο παλαιότερος άνθρωπος, δηλ. ο άνθρωπος της λιθίνης εποχής, που ζούσε εις άγρίαν ή ήμιαγρίαν κατάσταση μέσα εις παρθένα δάση και κατοικούσε τα φυσικά σπήλαια της

Γης, έχρησιμοποίησε για υλικό, για να κατασκευάση τα όπλα του και τα εργαλεία του, την πέτρα. Το πιο κατάλληλο είδος πέτρας για το σκοπό αυτόν ήταν ο πυρίτης λίθος ή πυριτόλιθος, που άποτελείται κυρίως από Χαλαζία. Ο κοινός Χαλαζίας, είναι ή πασίγνωστη στουρνάρωπετρα. Διάφορες παραλλαγές καθαρού κρυσταλλικού χαλαζία, είναι πολύτιμοι λίθοι. Ο χαλαζίας είναι, όξειδιον του πυρίτου, ενός υλικού δηλ. που είναι πολύ κοινό εις τη Γη. Τα 28% του στερεού φλοιού δηλ. των πετρωμάτων, είναι πυρίτιο. Από αυτό το είδος πέτρας ο πρωτόγονος άνθρωπος κατεσκεύαζε πελέκια, άξινες, μαχαίρια, λογχοαιχμές, δέλη, δρεπάνια, ακόμα και ξυράφια.

Ο όψιδιανός, είναι έπίσης ένα είδος πέτρας από άμορφο Χαλαζία, που χρησιμοποιήθηκε για την κατασκευή εργαλείων. Το είδος όμως αυτό έχει πολύ μικρή διάδοσι, έδω εις την Χώραν μας βρίσκεται μόνο εις την Θήρα και εις την Μήλο. Κατά τη Μικαϊκή και Μυκηναϊκή εποχή έγένετο πώς έγένετο εξαγωγή όψιδιανού από τη Μήλο εις την άλλη Έλλάδα. Κατά την ίδια όμως εποχή έγένετο χρησιμοποίησις και του χαλκού και γι' αυτό ή εποχή αυτή λέγεται χαλκή. Άλλα έπειδή ο χαλκός είναι μαλακό μέταλλο, έγένετο πρόσμιξις με κασσίτερο δηλ. καλάι και έτσι έλαμβάνετο ένα σκληρότερο μίγμα, ο ορείχαλκος (κοινώς μπρούτζος). Τα όπλα των ήρώων του Όμήρου ήταν κατασκευασμένα από ορείχαλκο. Τα όπλα όμως των Δωριέων, που κατέβηκαν εις την Έλλάδα, ύστερα από τον Τρωϊκό πόλεμο, ήσαν κατασκευασμένα από ένα άλλο σκληρότερο υλικό, τον Σίδηρο. Γι' αυτό οι Δωριείς ένίκησαν τους Άχαιούς και πούς υπέταξαν.

Με τον σίδηρο άνοίγει μια νέα ιστορική εποχή για την Άνθρωπότητα, ή εποχή του συγχρόνου πολιτισμού.

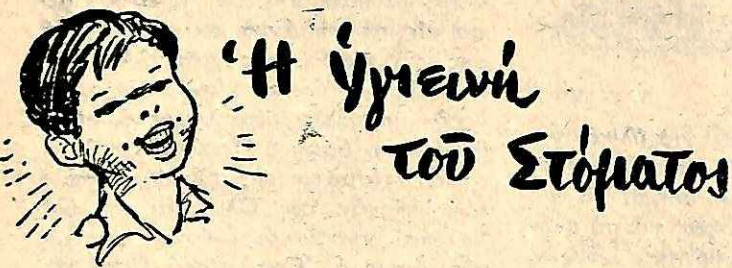
Με την κατασκευή όπλων και εργαλείων για καλλιέργεια της γης ή για άλλες χρήσεις, ή Άνθρωπότης προοδεύει σε πολιτισμό. Ιδιαίτερα ή Χώρα μας άναπτύσσεται γρήγορα. Και ενώ με τα όπλα άποκρούει τους βαρβάρους, που την έπιβού-

λεύονται, κάνει θαυμαστή πρόοδο εις τον πνευματικό τομέα. Κατεργάζεται το μάομαρο, που κλείνουν μέσα εις τα σπλάχνα τους τα δυνά της, γα να δημιουργήση τον Ίωνικό και τον Δωρικό κίονα, άνεγείρει ναούς και άλλα μεγαλοπρεπή οικοδομήματα όπως ο Παοθενών και τα άλλα κτίσματα εις την Άκοόπολι των Άθηνών, την Όλυμπία και άλλου και παρουσιάζει έργα γλυπτικής, όπως ο Έομής του Ποσειδέλους, ή Αφροδίτη της Μήλου και τόσα άλλα, που άποτελούν θάνατα καλλιτεχνικά μνημεία. Ένώ κατά την ίδια εποχή, άλλες Χώρες, που ήσαν μεγαλύτερες σε έκταση και είχαν πιο εύφορη γη, όπως ή Πεοσία ή Μεσοποταμία, ή Αίγυπτος, δημιουργούν μνημεία κολοσσισία μεν άλλα νοιδοσειδή, όπως οι Πυραμίδες και ή Σφίγγα, που προσπαθούν να καταπλήξουν με τον όγκο τους.

Η ποόδος και ή άνάπτυξις του πολιτισμού δεν σταματά έδω. Προχωρεί και με την πάροδο του χρόνου μετατοπίζεται σε Χώρες, που έχουν πλουσιώτερα κοιτάσματα σε σιδηρομετάλλευμα και φυσικού άνθρακα. Σήμερα το κέντρον του πολιτισμού βρίσκεται σε χώρες όπως ή Δυτική Εύρώπη και ή Βόρειος Αμερική. που έχουν τα πλουσιώτερα κοιτάσματα σε μέταλλα, άνθρακα και πετρέλαιο. Άλλα όπτε στο σημείο αυτό ποόκειται να σταματήσει ή ποόδος. Και άκοίδω- τών εύλογομθα εις το κατώφλι μιας νέας εποχής, της εποχής του Ατόμου, που άνοίγει ένα άπείροστο στάδιο εις τις άναζητήσεις και τις κατακτήσεις του άνθρωπίνου μυαλού.

Οδοντογαστρική Κλινική του Ε.Σ.Ν. του Cookshire, Quebec, Καναδά συντηρούμενη από τους Έρυθροσταυρίτες και συνεχιστοράς κοινωφελών Οργανισμών της πόλεως. J. R. C. Dental Clinic in Cookshire, Quebec, Canada, maintained by the Juniors of the High Schools with help from welfare groups and kind friends of the town

ΠΩΣ Θ' ΑΠΟΦΥΓΩΜΕ ΤΗΝ ΤΕΡΗΔΟΝΑ

Για να μπορέσουμε ν' αποφύγουμε την τερηδόνα, πρέπει να επιδιώξουμε την καταστροφή και την απομάκρυνση όλων των ξένων ουσιών, που συσσωρεύονται στο στόμα, είτε από βλέννες, που έχουν αποσυντεθεί, είτε από μικρόβια και από δηλητήρια μικροβίων. Ο σκοπός αυτός επιτυγχάνεται με δύο μέσα: με το καθαρισμό του στόματός μας και με τη χρήση αντισηπτικών μέσων.

Η μισή εργασία του καθαρισμού γίνεται με την καλή μάσηση, την ομοιόμορφη σ' όλο το στόμα. Μη μασάτε μόνο από το ένα μέρος, γιατί τα άδραγη δόντια από το άλλο μέρος θα μείνουν ακάθαρτα, σκεπασμένα μ' ένα είδος πέτρας, που λέγεται τρυγία, που καταστρέφει και τα δόντια και τα ούλα. Ας συνηθίσουμε από την παιδική ηλικία να

μασάμε δυνατά και να μη φοβώμαστε τις σκληρές τροφές, όπως είναι π.χ. ή κρούστα του ψωμιού. Η καλή μάσηση κάνει να είναι άφθονο το σάλιο, που είναι το καλύτερο φυσικό προφυλακτικό μέσον έναντίον της τερηδόνας.

Ο τεχνητός καθαρισμός των δοντιών γίνεται με τη βούρτσα την ειδική των δοντιών. Πριν από τη χρήση της βούρτσας ξεπλύνουμε το στόμα μας με καθαρό νερό.

Η βούρτσα πρέπει να είναι από τρίχες, τοποθετημένες σε σειρές αρκετά άραιες, για να καθαρίζονται εύκολα. Οι βούρτσες από καουτσούκ δεν είναι αξιοσύστατες. Οι τρίχες να είναι τουλάχιστον μέτρια σκληρές. Η αντίρρηση, που γίνεται συνήθως για τη σκληρή βούρτσα, ότι πληγώνει τα ούλα, δεν είναι σοβαρή.

Αν τα ούλα ματώνουν με τη βούρτσα, σημαίνει ότι είναι ασθενικά ή φλογισμένα από την τρυγία που πρέπει γι' αυτό να αφαιρεθεί από τον όδοντίατρο. Αν, παρ' όλα αυτά, η βούρτσα ματώνει, δυο ή τρεις φορές την ημέρα θα γίνεται λίγη μάλαξις με το δάκτυλο, που γρήγορα μπορεί να σκληρύνει τα ούλα.

(Απόσπασμα από σχετικό άρθρο του καθηγητού Κ. Στ. Σπεράντζα).

Η ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΚΟΛΥΜΠΙ

Το κολύμπι είναι ωφελιμώτατο άθλημα. Τονώνει το σώμα. Γυμνάζει τους μύς. Εκείνοι, που δεν ξεύρουν να κολυμπούν, όχι μόνον δεν είναι διόλου ασφαλείς εις περιπτώσεις θαλασσίων ατυχημάτων, αλλά και χάνουν το μεγαλύτερο μέρος από τας απολαύσεις, που μας παρέχει ή διαμονή εις τα παραθαλάσσια.

Αν θέλετε να μάθετε καλό κολύμπι, προσπαθήσατε από την αρχή να διδαχθήτε καλά πώς να κολυμπάτε. Βρήτε ένα καλό δάσκαλο, που θα σας βοηθήσει να αποφύγετε τας λανθασμένας μεθόδους. Συνήθως αυτός είναι ο καθηγητής της Γυμναστικής.

1. Κολυμπάτε μόνο σε νερά, που γνωρίζετε ότι είναι καθαρά και ασφαλή. Κατά προτίμησιν κολυμπάτε σε κολυμβητικές δεξαμενές (πiscines), όπου υπάρχουν, ή σε περιοχές γνωστές. Εάν είσθε άναγκασιμένος να κολυμπήσετε — έπειδή δεν υπάρχει άλλο μέρος — εις περιοχήν όπου τα νερά είναι αποτόμως βαθεία, βεβαιωθείτε πρώτα ότι δεν υπάρχουν κάτω από την επιφάνεια δίνες, ρουφήχτρες, ρεύματα επικίνδυνα, υφαλοί ή άλλα σκληρά σώματα.

ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ

2. Αποφεύγετε να κολυμπάτε μόνος. Να βεβαιώνεσθε πάντοτε ότι είναι κοντά σας κάποιος, που ξέρει να κολυμπά και που θα μπορούσε να σας βοηθήσει εις περίπτωση ανάγκης.

3. Να κολυμπάτε μόνον, όταν αισθάνεσθε ευδιάθετος και εις καλήν σωματικήν κατάστασιν. Μην κολυμπάτε όταν κρινώτε, ή είσθε κουρασμένος, ή αισθάνεσθε υπερβολική ζέστη.

4. Αποφεύγετε να κολυμπάτε άμέσως μετά το φαγητό ή άργα το βράδυ σε σκοτεινά μέρη.

5. Όταν μαθαίνετε κολύμπι μένετε εις τα ρηχά όπου μπορείτε να «πατώσετε» οποιαδήποτε στιγμή χρειασθή.

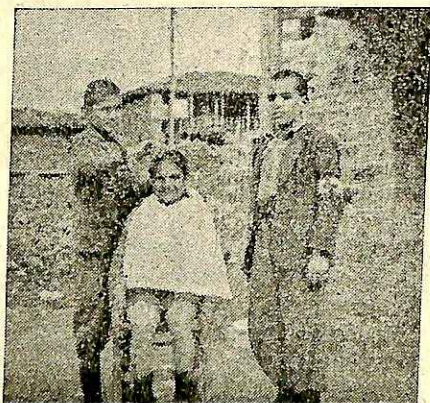
6. Όταν έχετε προοδεύσει αρκετά εις το κολύμπι μπορεί να αισθανθήτε την επιθυμία να προχωρήσετε εις τα βαθιά. Ίδου μία καλή συμβουλή για την περίπτωση αυτή.

Προχωρείτε βαθύτερα μόνον έως τη μέση της όλης αποστάσεως, που

νομίζετε ότι θα έπαρκεσουν αι δυνάμεις σας να καλύψετε κολυμπώντας. Έτσι είσθε βέβαιοι ότι θα μπορέσετε να ξαναγυρίσετε ασφαλώς.

6. Αν είσθε καλός κολυμβητής και θέλετε να ανοιχθήτε πολύ βαθιά, να συνοδεύεσθε πάντοτε από ένα επίσης καλόν κολυμβητήν, που θα σας ακολουθή με βάρκα. Ίσως χρειασθή να σας βοηθήσει σε περίπτωση κρίματαις, ρίγους ή εξαντλήσεως.

(Απόσπασμα από τον πρακτικό οδηγό Α' Βοηθειών).

ΕΣΝ Δημ. Σχολ. Βαθυτόπου Κ. Νευροκοπίου κουρεύουν τους συμμαθητάς των.

Juniors of Elem. school Vathitopos cutting the hair of their school-mates.

Από την Αθήνα είν Καστοριά

Όλα ήταν έτοιμα. Ο Γιαννάκης και ο Φοίβος αποχαιρέτησαν τους δασκάλους, τους συμμαθητάς, τους φίλους των, χαϊδεψαν με τα μάτια το αγαπημένο τους σπιτάκι, φίλησαν το χέρι της κυρά Καλής και ανεβασμένοι πιά στο λεωφορείο αποχαιρετούν τον Θεό.

Σιγά-σιγά το αυτοκίνητο ξεκινά. Η ωραία Αθήνα... χάνεται πίσω τους... Μπροστά ξανοίγεται ή όμορφη φύσις ντυμένη στο πράσινο και στολισμένη με λογίων λογιών λουλούδια... Οι δυο μας φίλοι νοιώθουν τόση γοητεία με τη μαγεία, που απλώνεται γύρω τους... Μόνο εδώ καταλάβαινε κανείς ότι μπήκαμε στην άνοιξη, σκέπτεται ο Γιαννάκης.

Ύστερα από μιάς ώρας διαδρομή, το λεωφορείο διασχίζει τη βιομηχανική πόλη Έλευσίνα με 15 χιλ. περίπου κατοίκους, όπου πολλά εργοστάσια οίνοποιίας, τσιμέντου και σαπουνιού ζώνουν την πόλη.

Πολύ σύντομα αφήνουν την Αττική και μπαίνουν στον κάμπο της Βοιωτίας, κατάφυτο από βαμβάκι.

Λίγα χιλιόμετρα έξω από τη Λειβαδιά του Φοίβου τα μάτια καρφώνονται σ' ένα σημείο, ασπράφτουν από χαρά και φωνάζει ανυπόμονα.

— Γιαννάκη, Γιαννάκη ένα λιοντάρι... Αυτό, Φοίβο, είναι το λιοντάρι της Χαϊρώνειας. Πριν γεννηθή ο Χριστός, οι Αθηναίοι με τους Κορινθίους και άλλες πόλεις έπολέμησαν εδώ με το βασιλιά της Μακεδονίας Φίλιππο. Οι Μακεδόνες ένίκησαν και έσκότωσαν όλους τους Αθηναίους. Οι Θηβαίοι, για να θυμούνται όλους, που έπεσαν ήρωικά, έστησαν το μνημείο αυτό και έπάνω έβαλαν αυτό το μεγάλο

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΩΝ ΔΥΟ ΑΔΕΛΦΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΣΤΗΝ ΚΑΣΤΟΡΙΑ

Α. ΖΑΦΕΙΡΙΔΟΥ

λιοντάρι, για σύμβολο του ήρωισμού και της γενναιότητας όλων έπολέμησαν.

Και το αυτοκίνητο, που είχε σταματήσει λίγο, ξεκίνησε σιγά-σιγά αφήνοντας πίσω το σημερινό χωριό της Χαϊρώνειας, που το αποτελούν μόνο μερικά κάτασπρα σπιτάκια... Διασχίζει τώρα τον καταπράσινο κάμπο της Λειβαδιάς. Αριστερά υψώνεται ο Έλικώνας και ο περήφανος Παρνασσός της Στερεάς Ελλάδος. Εκεί έπάνω τα πολλήκαρα του 1821 είχαν τα λημέρια τους και συχνά τα δημοτικά μας τραγούδια μιλούν για τον Παρνασσό, τη χιλιοτραγουδισμένη Λιάκουρα.

Ανεβαίνουν τώρα ανάμεσα από τα βουνά της Στερεάς Ελλάδος Γκιώνα, Οίτη αριστερά, Καλλίδρομο δεξιά... Βρίσκονται σε μεγάλο ύψωμα. Το αυτοκίνητο διασχίζει, θαρρείς, το βουνό σ' ένα στενό δρόμο με απότομες στροφές σαν φίδι και από κάτω γκρεμός. Είναι ο Καλλίδρομος. Έδώ έπέρασε ο Εφιάλτης τους Πέρσες και τους κατέβασε στις Θερμοπύλες πίσω από αυτό έδώ το βουνό και πολέμησαν το Λεωνίδα με τους 300 Σπαρτιάτες... που είπαν το άθνατο «Μολών Λαβέ».

Μπαίνουν στον κάμπο της Λαμίας, στο νομό Φθιώτιδος και περνούν από το Σπερχείο ποταμό, όπου έπολέμησε ο Αθανάσιος Διάκος με τον Όμηρ Βρυώνη.

Δώδεκα ή άρα το μεσημέρι σταθμεύει το αυτοκίνητο στη Λαμία. Ο καθαρός άέρας της έξοχης και το θυμάρι του βουνού, που άνεπνευσαν οι μικροί μας φίλοι, τους έφεραν μεγάλη όρεξη για φαγητό. Κάθισαν στο εστιατόριο και έφαγαν από το άραίο μοσχάρι της Λαμίας.

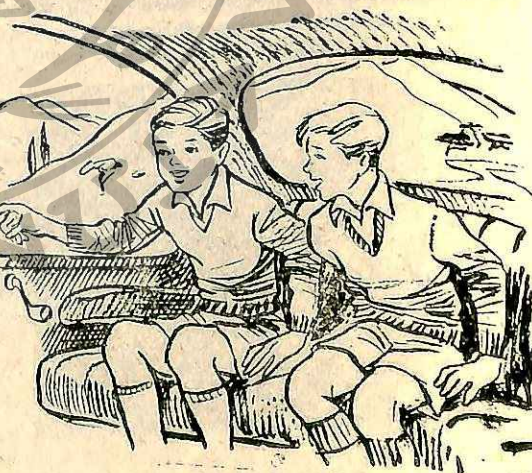
Τώρα ξεκινούν με καινούργιο κέφι. Αριστερά στο βάθος υψώνεται ο Τυμφρηστός και δεξιά ή Όθρυς. Αμα έπέρασαν τα δύο μεγάλα αυτά βουνά της Στερεάς Ελλάδος, μπήκαν στο μεγάλο Θεσσαλικό κάμπο.

Στη Λάρισα, πρωτεύουσα της Θεσσαλίας, έκαναν μιά βόλτα στην ωραία πλατεία της. Ωραίοι δρόμοι ασφαλοστρωμένοι, καθαροί, ωραία κέντρα και καταστήματα.

Έφαγαν και άραίο Φαρσαλινό χαλβά. Αμα μπήκαν στο αυτοκίνητο και έφυγαν από τη Λάρισα και πέρασαν τον Πηνειό ποταμό, που δρέχει την πεδιάδα, ο πατέρας τους έδειξε τον Κίσαβο και τον Όλυμπο, το ύψηλότερο βουνό της Ελλάδας μας. Αδιάβατα είναι τα δάση του και τα φαράγγια του. Εκεί ζούν αγριόχοιροι, άλεπούδες και πολλά άγρια ζώα. Οι κορυφές τους είναι χιονισμένες χειμώνα, καλοκαίρι. Πολλοί όρειβάτες, όπως και πολλοί περιηγητάι και άρχαιολόγοι από όλα τα μέρη του κόσμου έφθασαν ως την ύψηλότερη κορυφή του, το Πάνθεον (2.918 μ.) τον θρόνον του Διός, όπως τον ώνόμασαν.

Στις 5 σχεδόν το απόγευμα περνούν τον Σαραντάπορο και έπειτα τα στενά της Πέτρας. Εκεί το 1912 έγιναν δυο μεγάλες μάχες και οι ήρωικοί Έλληνες έσπασαν τη ζώνη των Τούρκων, που κρατούσαν ακόμη ως τότε σκλαβωμένη όλη τη Μακεδονία. Έτσι οι δικοί μας ήρωες νικητάι προύχώρησαν από έδώ και άπολευθέρωσαν τη Δυτική Μακεδονία.

Και το αυτοκίνητο μπήκε πιά στη Δυτική Μακεδονία. Τρέχει με μεγάλη ταχύτητα, περνάει τη μεγάλη γέφυρα του Αλιάκμονα αφήνοντας πίσω του χωριά και πόλεις, διασχίζει το μεγάλο όροπέδιο και φθάνει στην Κοζάνη. Συνεχίζει το δρόμο προς δυσμάς και στις 10 ή άρα το βράδυ έφθασαν, ύστερα από μιάς ολόκληρης ημέρας τοξίδι, στην όμορφη Καστοριά, με τη μεγαλοπρεπή λίμνη της, που της δίνει τόση γοητεία.

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

Η 8η Μαΐου, επέτειος της γεννήσεως του 'Ιδρυτού

του 'Ερυθρού Σταυρού 'Ερρίκου Ντυνάν πρέπει να έσονται και έφετος όσον το δυνατόν πανηγυρικότερον υπό των 'Ερυθροσταυριτών εις όλα τα σχολεία της χώρας μας. Είμεθα δέβαιοι ότι οι φίλοι εκπαιδευτικοί και 'Ερυθροσταυρίται θα έπωφεληθούν της ευκαιρίας αυτής διά να αναπτύξουν το έργο του ευγενούς τούτου τέκνου της 'Ελβετίας, να εξάρουν την προσωπική του και να αποτίσουν την όφειλομένην τιμήν εις την μνήμην του άνδρος εκείνου, ό οποίος με μόχθο και θυσίαν ήγωνίσθη διά την θεμελίωσιν και επικράτησιν των υπερόχων άρχων και ιδεωδών του 'Ερ. Σταυρού.

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Παρακαλούμεν τας ομάδας ΕΕΣΝ όπως ποδ της λήξεως του σχολ. έτους αποστείλουν εις τα Γραφεία μας τα λευκάματα σχολ. αλληλογραφίας, τους ζωγραφικούς πίνακας με θέματα από τη ζωή και τη δοάσι των 'Ερυθροσταυριτών και κουκλες με έθνικας ένδυμασίας.

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΤΙΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλούμεν όσους καθυστερούν συνδρομάς και αντίτιμον φυλλαδίων του Περιοδικού μας να έπισπεύσουν την εξόφλησιν των όφειλομένων διά να διευκολύνουν την κάλυψιν των πολλαπλών δαπανών εκδόσεώς του.

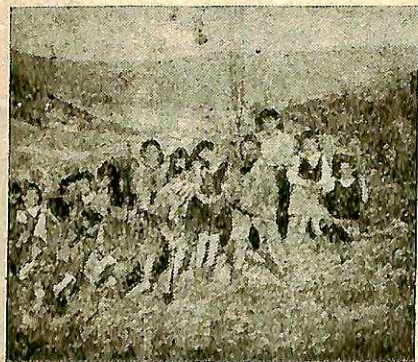
ΧΑΜΟΜΗΛΙ ΕΙΣ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Τα κάτωθι Δημ. Σχολεία μας απέστειλαν χαμομήλι διά νοσηλευτικά 'Ιδρύματα.

Κεοαμιών Κεφαλληνίας, Χερσονήσου Κοήτης, Καλονερίου Βοΐου, 1ον Νεστορίου, 'Αγ. Θεοδώρων 'Αττικής, Λουτρακίου, 'Αρδονοχωρίου Κονίτης, 5ον Αϊγίου Γεωργίου Καβάλλας, 2ον Αϊγίνης, Τοιστένου Φωκίδος, 'Αγ. Θεοδώρων Κεακίας, 8ον 'Ησακίου Κοήτης, Ποσσίνου Γορτυνίας, 'Αγιάς Πατάων, Πέντε 'Ορίων Φωκίδος, Μανονούλας Φωκίδος, 'Αγγελιάς Πάσου, 'Ελατόδουσης Ναυπακτίας, Βέλου Κορινθίας, Γραμμένης Μεσολογγίου, Κοιμήσεως Σιντικής 'Αμπελοχωρίου Καστοριάς.

ΕΣΝ Δημ. Σχολ. Σημειάδων έργαζόμενοι διά την αναδάσωσιν του χωρίου των.

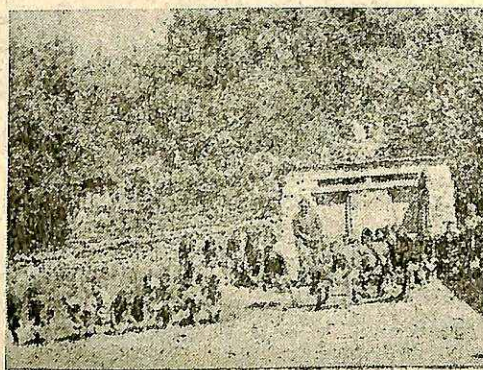
Juniors of Elem. school Simiades working for the reafforestation.

ΕΣΝ Δημ. Σχολ. Τριποτάμου, Τήνου με γλυκά για τους πρόσφυγας της Ρουμανίας. Juniors of Elem. School Tripotamos Tinos with gifts for the refugees from Roumania.

ΕΣΝ Δημ. Σχολ. 'Ανω Μυρτιάς καθαρίζουν την αύλην του Σχολ. των. Juniors of Elem. school Ano Myrtia cleaning their school yard.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ ΟΤΙ:

1) Τα έμβάσματα διά το περιοδικόν να μη στέλλωνται προσωπικώς αλλά άπροσώπως 'Ελληνικόν 'Ερυθρόν Σταυρόν. Νεότητος, όδος Μάκενζυ Κίγκ 1, διότι άλλως δυσχεραίνεται ή εΐσπραξις.

2) 'Επιστροφάι φυλλαδίων Περιοδικού γίνονται δεκτά μόνον μέχρι τέλους του έπομένου μηνός, δηλ. τα φυλλάδια του Μηνός Μαΐου έ. έ. θα γίνωνται δεκτά μόνον μέχρι τέλους 'Ιουνίου.

Πρέπει να συμπληρωθούν και να μας στολούν το ταχύτερον αι καταστάσεις έγγραφής 'Ερυθροσταυριτών, τα Γεν. δελτία και τα έρωτηματολόγια.

4) 'Υπάρχουν εις τα Γραφεία μας ώριαία μετολλικά σήματα ΕΕΣΝ άντι 0,50 δρχ. Έκαστον, τα όποια αποστέλλονται κατόπιν παραγγελίας και άποστολής του αντίτιμου.

5) 'Εξεδόθη και πωλείται εις τα Γραφεία μας 6 ι β λ ί ο ν 'Α'. Β ο η θ ε ι ώ ν διδλοδετηνένον άντι 7,50. Διά τας έπαρχίας επί πλέον 2,50 δρχ. διά ταχυδρομικά.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ

Το τεύχος μηνός Μαΐου είναι το τελευταίον του σχολικού έτους 1955-56 και έπωφελούμεθα της ευκαιρίας να άπευθύνωμεν ειλικρινείς ευχαριστίας προς όλους τους αναγνώστας μας και ιδιαίτέρως προς τους συνεργάτας μας, οι όποιοι με την πολύτιμον συνεργασίαν των έδοήθησαν τόσον πολύ εις την έπιτυχίαν του Περιοδικού μας, την όποιαν μαρτυρεί ή σταθερώς μεγάλη κυκλοφορία του.

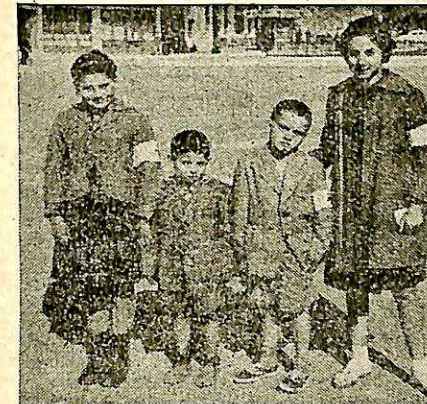
'Από έλλειψιν χώρου μαθητική συνεργασία, δράσεις ομάδων και φωτογραφία δράσεως έκρατήθησαν διά το τεύχος του προσεχούς 'Οκτωβρίου.

ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν.

ΚΡΗΤΗ

Οι Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολ. Καλλονής Πεδιάδος, φροντίζουν την καθαριότητα του σχολείου, την ιδικήν των και του χωρίου. 'Εφύτευσαν 20 δενδρύλλια εις την δημοσίαν άμαξιτήν όδον του χωρίου. Παρακολουθούν μαθήματα 'Α'. Βοηθειών. Καλλιεργούν σχολ. κήπο.

Οι Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολ. Τσιγκαλαρίων Χανίων, καλλιεργούν σχολ. κήπο εις τον όποιον έφύτευσαν περί τα 100 έπωροφόρα δένδρα. Συνέλεξαν είδη γραφικής ύλης και τα απέστειλαν

Ε.Σ.Ν. 11ου Δημ. Σχολ. Καλαμών ένέδυσαν με χρήματά των πτωχά παιδιά.

Juniors of 11th Elem. school Kalamata offered garments to poor children.

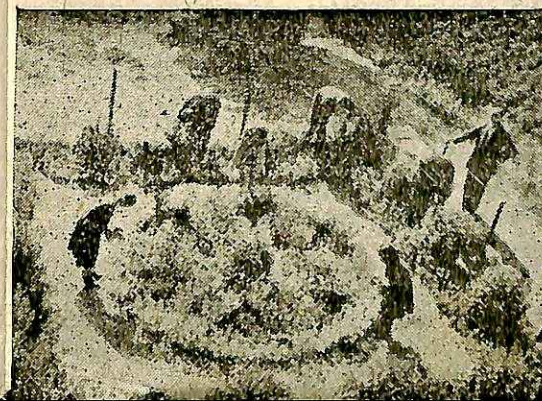
εις άλλα Σχολεία διά τους πτωχούς μαθητάς. Φυτεύουν δένδρα.

Οι Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολ. Κουρνά Χανίων, φροντίζουν την καθαριότητα του σχολείου και την ιδικήν των. 'Εχουν σχολ. φαρμακείο και παρέχουν τις πρώτες βοήθειες εις τους έχοντας ανάγκην. Βοηθούν τους πτωχούς μαθητάς. Καλλιεργούν σχολ. κήπο.

Οι Ε.Σ.Ν. μαθηταί του 2ου Δημ. Σχολ. Κουρνά Χανίων, φροντίζουν την καθαριότητα του σχολείου των και του χωρίου. 'Εχουν σχολ. φαρμακείο και παρέχουν τις πρώτες βοήθειες εις τους έχοντας ανάγκην. Βοηθούν τους πτωχούς μαθητάς. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. 'Οργάνουν έορτάς. 'Εχουν μαθητικό ταμείο.

ΕΣΝ Δημ. Σχολ. Σιτσαίνων Ζαγορίου. Μετσόβου εις τον Σχολ. των κήπον.

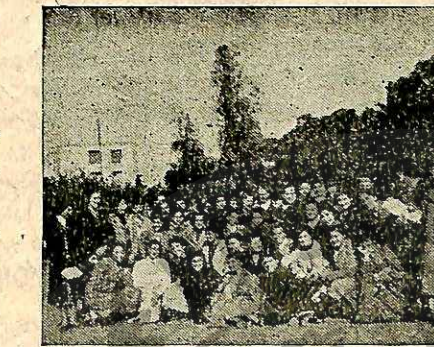
Juniors of Elem. school Sitsena Zagorion in their school garden.

Οι Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολ. Λείου Γέργερης Κρήτης φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των και την ιδικήν των. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. από την πώλησιν των προϊόντων του όποιου δρχ. 700 αγόρασαν μίαν Σημαίαν διά το Σχολείον και εικόνας φυτολογίας. Διέβησαν από τα κάλαντα 1.900 δρχ. διά την αγοράν οικοδομησίμων υλικών διά την κατασκευήν αίθουσας του Σχολείου των. Μετέφεραν την πέτραν.

Οι Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολ. Λείου Βουτών Μαλεδυσίου φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των και την ιδικήν των. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. 'Επιχωμάτωσαν τους λάκκους της αώλης του σχολείου. 'Εχουν σχολικό φαρμακείο και παρέχουν τας πρώτας βοήθειες εις τους έχοντας ανάγκην. 'Εχουν μαθητικό κουρείο και σχολ. ταμείον. Βοηθούν τους άδυνάτους εις τα μαθήματα μαθητάς.

Οι Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολ. Λείου Μουρίου 'Αποκορώνου φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των και την ιδικήν των. 'Εχουν μαθητικό κουρείο. 'Εχουν σχολ. φαρμακείο και παρέχουν τις πρώτες βοήθειες εις τους έχοντας ανάγκην.

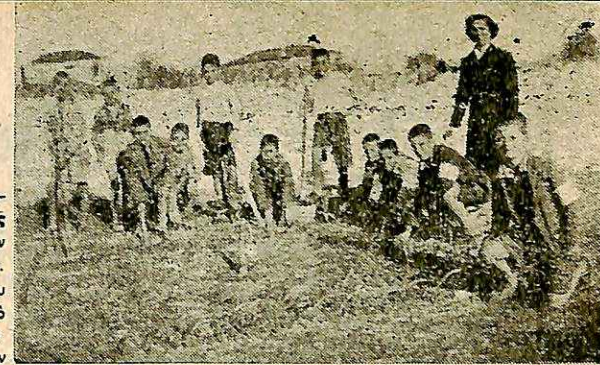
Ε.Σ.Ν. 2ου Γυμν. Θηλέων 'Αθηνών κατά την έπίσκεψιν των εις το Ασκληπιείον ΕΕΣ Βούλας.

Juniors of 2nd high school for girls Athens visited and distributed gifts to the children of R.C. Asklepieion in Voula.

Με τα χρήματα του ταμείου των αγόρασαν διάφορα έπωπτικά μέσα καθώς και παιδικά διηγήματα διά την διδλοθήκην των αξίας 450 δρχ. 'Εδοήθησαν τούς σεισμοπαθείς των 'Ιωνίων Νήσων. 'Αλληλογραφούν με 'Ερυθροσταυρίτας άλλων Σχολείων.

Οι Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολ. Λείου Κουρνά Χανίων φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των και του χωρίου. 'Εχουν σχολ. φαρμακείο και παρέχουν τας πρώτας βοήθειες εις τους έχοντας ανάγκην. Βοηθούν τους πτωχούς μαθητάς. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. 'Οργάνουν έορτάς. 'Εχουν μαθητικό ταμείο.

Οι Ε.Σ.Ν. μαθηταί Γυμνασίου 'Ιεραπέτρας αγόρασαν διδλία διά την διδλοθήκην του Σχολείου. 'Επίσης αγόρασαν τρόφιμα και διάφορα άλλα είδη, τα όποια προσέφεραν εις πτωχών χήραν. 'Εδωπτισαν με έξοδα Ιδικά των ένα παιδάκι πτωχής οικογενείας.

ΕΣΝ Δημ. Σχολ. κάτω Φαναρίου Τροιζηνίας εις τον Σχολ. των κήπον. Juniors of Elem. school Kato Fanari in their school garden.

Οι Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολ. Λείου Φουρφουρά Ρεθύμνης φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των και του χωρίου. Προσέφεραν 100 δρχ. διά τον έρανον της Φανέλλας του Στρατιώτου. Τα χρήματα, που έμάζωσαν από τα κάλαντα διέβησαν διά την άποπεράτωσιν των άφοδευτηρίων και λουτρών (καταιωνιτήρων) του Σχολείου. Οι Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολ. Λείου 'Αδελά Ρεθύμνης φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των και την ιδικήν των. 'Εκαθάρισαν το προαίλιον της έκκλησίας των. 'Εχουν σχολ. φαρμακείον. Καλλιεργούν σχολ. κήπο, εις τον όποιον έφύτευσαν δενδρύλλια καθώς επίσης και κατά μήκος της άμαξιτής όδου. 'Εφύτευσαν ένθη σε γλάστρες και εις το Μνημείον των Πεσόντων.

Οι Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολ. Λείου Τζιτζιφές 'Αποκορώνου φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των και την ιδικήν των. Με τα χρή-

Ε.Σ.Ν. 1ου και 2ου Δημ. Σχολ. Βασιλικών Θεο)κης φυτεύουν δένδρα εις το προαίλιον του σχολείου των. Juniors of the 1st and 2nd Elem. school Vassilia - Salonica planting trees in their school yard.

ματα, που εισέπραξαν από την συλλογήν του έλαιοκάρπου του Σχολ. κήπου, αγόρασαν διάφορα αντικείμενα του Σχολείου. Καλλιεργούν σχολ. κήπον, εις τον όποιον έφύτευσαν 10 νεοφυτεύεις, 10 κουριές και αρκετά καπρίσσια. Τα χρήματα, που έμάζωσαν από τα κάλαντα, διέβησαν διά την άποπεράτωσιν του διδακτηρίου των. 'Οργάνωσαν έορτήν. 'Εχουν σχολ. ταμείο, από το όποιον βοηθούν τους άπόρους συμμαθητάς των.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Χριστός ανέστη εκ νεκρών
ή πλάση αναγεννιέται
καί μέσ' στο σκοτός το βαθύ
έν' άγιο φώς πετιέται.

Χριστός ανέστη εκ νεκρών
άνθισαν τὰ λουλούδια
καί τραγουδάνε τὰ πουλιά
δλόχαρα τραγούδια.

Χριστός ανέστη εκ νεκρών
ας φύγη ή κακία
σε κάθε σπίτι καί καρδιά
ης ζή ή εύτυχία.

ΝΑΠ. ΣΑΪΝΗΣ
Ιωάννινα

Ο ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΣ

Με μεγάλη συγκίνηση τόν δλέπω
κάθε ήμέρα. Είναι ένας ήρωας. Τό
σημάδι της ανδρείας είναι ανεξίτη-
λα χαραγμένο επάνω του. Άλλά τὰ
μάτια του, τὰ μεγάλα εκείνα μάτια,
κρύβουν δαθεία μελαγχολία ανάμι-
κτη με ύπερηφάνεια.

Είχε φύγει ένα πρωινό ντυμένος
τό τιμημένο Έλληνικό χακί, χαρού-
μενος, χαμογελαστός, υπερήφανος
στή σκέψη διτ πιγαίνει να υπερα-
σπίση καί να σώση την Πατρίδα
του από τόν ύπουλο έχθρό.

Ένα πρωινό γύρισε πάλι, αλλά
σε τί κατάσταση...

Μέσα σε ένα στρατιωτικό φορείο,
με τὰ μάγουλα χλωμά, με τὰ χείλη
σφιγμένα, τραυματίας, με τόν κίνδυ-
νο τού θανάτου κρεμασμένον από
πάνω του.

Είχαν μια μεγάλη μάχη την μοι-
ραία εκείνη ήμέρα. Κι εκείνος παρα-
συρόμενος από την όρμη της νειό-
της, από την φλόγα της αγάπης
για την Πατρίδα, ώρμησε πρώτος
άψηφώντας τούς κινδύνους.

Θαύματα είχε κάνει τό νέο κορμί.
Τού έδιδε φτερά ή φλόγα για την
Πατρίδα. Ώσπου μια σφαίρα τόν
χτύπησε κατάστηθα καί έλλη μια
στο πόδι. Έμεινε άναίσθητος. Με-
ρες πάλαιψε με τόν θάνατο. Πάνω
από όλα όμως, σ' αυτές τις μέρες
της άπελπισίας κυριαρχούσε ή σκέ-
ψη διτ είχε κόμει τό καθήκον του ά-
πέναντι της Πατρίδος.

Τό τραύμα τού στηθούς γρήγορα
έπουλώθηκε, αλλά τού ποδιού δέν
μπορούσε εύκολα να γιατρευτή.

Χρειάστηκαν να μείνι μήνες στο
κρεβάτι. Μια μέρα με άπέραντη
συγκίνηση είδε τόν ίδιο τόν ταγμα-
τάρχη, όρθιο μπροστά του να άπο-
καλύπτεται, να δακρύζει καί να τού
προσφέρει τόν πολεμικό σταυρό.

Κλίνομε καί μείς τό γόνυ μπρο-
στά σου τιμημένο τραυματία, πού
δέν δίστασες να τὰ δώσης όλα, για
να γίνη ή Πατρίδα μας μια Πατρίδα
έλεύθερη, μια Πατρίδα μεγάλη.

ΧΛΩΜΙΣΙΟΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ
Γυμν. Άρρένων Καλλιθέας

ΜΙΑ ΜΕΛΛΟΥΜΕΝΗ ΧΑΡΑ

«Δάσος μου όμορφο χαρά τ' ανθρώ-
που, δάσος μου πράσινο ντύμα της
γής.

Καί αλήθεια! πόση χαρά καί εύ-
τυχία μάς χαρίζει τό δάσος!

Γι' αυτό άκριδώς τόν σκοπό τό
Κράτος φροντίζει με κάθε τρόπο να
βελτιώνη πιό πολύ τὰ δάση.

Έδώ καί δυό μήνες τό σχολείο
μας άποτέλεσε μια ομάδα Έρυθρο-
σταυριτών.

Πρώτο πράγμα, πού έμάθαμε ή-
ταν ή αγάπη προς τὰ δάση.

Πάνω από τό κεφάλι τού χωριού
μου ύψώνει τις άγριες πλαγιές καί
κορυφές του τό Ξηροβούνι.

Γιατί όνομάσθηκε έτσι; Άπό την
όνομασία του τό καταλαβαίνουμε.

Για να πραγματοποιηθή ό σκοπός
μας, μια ήλιόλουστη φθινοπωρινή
ήμέρα, με τό δάσκαλό μας, άνεδή-
καμε την όλόξερη καί από πέτρες
σπαρμένη πλαγιά καί έσταματήσα-
με σ' ένα μέρος.

Έμετρήσαμε μια έκτασι 20
στρεμμάτων καί με τὰ σκαλιστήρια
στα χέρια, φυτέψαμε σπόρους έ-
λάτης καί βελανιδιάς, πού μάς είχε
στείλει τό Δασαρχείο Άρτης.

Άσφαλώς στο δουνό μας αυτό
θα ύπήρχε δάσος. Άλλά κάποιοι έ-
χθροί του, περινώντας από δώ, έ-
σκόρπισαν με τὰ χέρια τους την κα-
ταστροφή.

Σάν τελείωσε ή δουλειά μας, επή-
ραμε τόν κατήφορο, τραγουδώντας:
«Τὰ έλάτια μάς χαρίζουν... κλπ.».

Πολλές σκέψεις έστριφογύριζαν
στο μυαλό μου...

Εύτυχισμένες οι χώρες, πού σκε-
πάζονται από δάση. Ή μητέρα μας
Έλλάδα θα ήταν τρισευτυχισμένη,

όταν θα έπλεε μέσα στο πράσινο.
Άπειρα είναι τὰ αγαθά, πού μάς
χαρίζουν τὰ δέντρα, τὰ παιδιά της
γής. Άφθονα κυνήγια, καθαρών άέ-
ρα ξυλεία καί πολλά άλλα.

Επάνω στα πράσινα φυλλώματα,
τό καλοκαίρι, χίλια μύρια πουλιά
κελαηδούν καί διασκεδάζουν μέσ'
στον όμορφο καί καθαρό άέρα καί
στέλλουν την προσευχούλα των ψη-
λά στον ούρανό, στον Πανάγαθο
Θεό.

Τό χωριό μας έχει λίγα δέντρα,
άρεκτα νερά καί ύψόμετρο 600 μέ-
τρα. Άρκετοί παραθερισται μάς κά-
νουν συντροφιά τούς καλοκαιρινούς
μήνες.

Σκέφτομαι, ύστερα από μερικά
χρόνια, πού θα φουντώση τό δάσος,
για τό όποιο καί μείς προσφέραμε,
πόση αξία θα λάβη ή Νησίστα μας.

Τότε θα νοιώθωμε κι έμείς μια ή-
κανοποίησι, μια άνείπωτη χαρά. Τὰ
όμορφα έλάτια θα μάς χαμογελούν
καί θα μάς εύγνωμονούν.

Κι έμείς με τη σειρά μας θα εύ-
γνωμονούμε τό Σχολείο μας καί την
άνθρωπιστική όργάνωσι τού καλού
καί τού ωραίου, τόν Έρυθρό Σταυρό
Νεότητος.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΑΡΑΠΗ
Δημ. Σχολ. Νησίστας Άρτης

ΕΛΛΑΔΑ ΜΟΥ

Λάμπε καί συ σαν τό παλιό σου
φώς,

Σκόρπα άκτίνες Παρθενώνων

Φέρε μηνύματα έλευθεριάς

Νίκες καινούργιων Μαραθώνων.

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΠΑΡΑΣΧΟΣ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Θεέ, Πατέρα όλου τού κόσμου

της φύσης Σύ Δημιουργέ

Έσύ πού μουδωκες τό φώς μου

καί μ' έπλασες στη γή Σοφέ.

Άκου Θεέ την προσευχή μου

την τόσο άγνη μα καί πιστή

πού άνεβαίνει άπ' την ψυχή μου

ψηλά, σε Σε να άκουστή.

Ω Θεέ μου, πάντα φώτιζε μας

να λέμε μόνο τό καλό

καί ν' αγαπάμε τόν έχθρό μας

στον πρόσκαιρο τόν κόσμο αυτό.

ΧΑΡΙΑΚΕΙΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

Β'. Γυμν. Θηλέων Άθηνών

Ο ΠΟΘΟΣ ΤΗΣ ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ

Όκεανίδες σπου χορού τη ζάλη
μες της Ιδέας τόν άνθόσπαρτο άγρό
τού ιδανικού άνοίξετε πύλη τη μεγάλη
να μπη ή Έλλάδα με την Κύπρο στο
χορό.

Κι ή σάλπιγγα της λευτερ.ας τόν ύ-
μνο

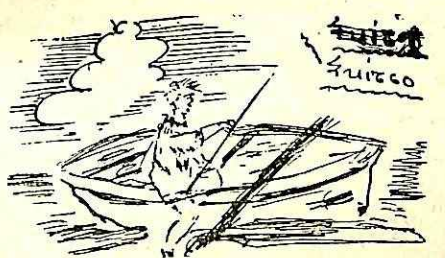
ας παιανίση, κι ας ριγίσουν λόγ-
γοι καί δουνά

καί δαφνοστέφωνα ας πλέξη ή Πίν-
δος

κι ας είπουν «χαίρε Έλλάς γεννή-
θκες ξανά».

ΒΟΥΛΑ ΚΑΛΛΙΑΝΤΕΡΗ

Γυμν. Αιγίου

ΜΑΝ. ΒΗΣΣΑΡΙΩΝ
Γυμν. Μουσάκλου

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1) Ποίος ήτο αυτός, πού σκότωσε
τό 1)4 της άνθρωπότητος;
- 2) Πότε καί πού έγεννήθη ό Άλεξ.
Παπαδισμάκης;

ΛΑΜΠΡΟΣ ΧΑΡΟΚΟΠΟΣ
Ε'. Γυμν. Νικαίας (Πειραιώς)

ΣΚΑΛΑ

- 1) * *
- 2) * * *
- 3) * * * *
- 4) * * * * *
- 5) * * * * *
- 6) * * * * *
- 7) * * * * *

- 1) Σιμπλεκτικός σύνδεσμος,
- 2) Νήσος Αιγαίου, 3) Πατρίς τού
Κανάρη, 4) Ποταμός Βαλκανίων, 5)
Υίός τού Δαιδάλου, 6) Όρος της
Πελοποννήσου, 7) Άκρωτήριο της
Πελοποννήσου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
Ίδιωτ. Γυμν. Βύρωνος

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1) Ποίος μεγάλος Μαθηματικός
της αρχαιότητος έγεννήθη τό έτος
580 π. Χ.;

- 2) Ποίος επίσης μεγάλος Μαθη-
ματικός της Αρχαιότητος έγεννήθη
τό έτος 287 π.Χ.

- 3) Ποίος μεγάλος στρατηγός έ-
γεννήθη τό έτος 356 π.Χ.;

- 4) Ποίος στρατηγός έγεννήθη τό
έτος 246 π. Χ.;

ΓΕΩΡΓ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
Γυμν. Άμφιλοχίας

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1) Τι ήταν ό Ίερεμίας;
- 2) Ποίος έφεύρε τό ράδιον;
- 3) Τι ήταν ό Κοπέρνικος;

ΧΡ. ΜΠΟΛΩΣΗΣ - ΧΡ. ΚΟΣΚΟΛΟΣ
11ον Δημ. Σχολ. Άθηνών

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Ό Κωστήκης Κίτσα φτιάχνει πο-
λύ ώραία...

Μα τί φτιάχνει ώραία;

Σου τό είπα.

ΦΡΟΣΩ ΚΑΛΑΝΤΖΗ
Γυμν. Κιάτου

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1) Πού έρρίφθη ή πρώτη άτομική
δόμδα;
- 2) Ποίος έτελειοποίησε τό τηλε-
φωνο;
- 3) Ποίο άστρο δείχνει πάντα τόν
δορρά;
- 4) Πότε άνεκαλύφθη ή πέμπτη ή-
πειρος;
- 5) Ποίο τό μακροβιώτερο δένδρο;
- 6) Ποίος ό πιό μακρινός πλανή-
της;

ΜΑΡΘΑ Δ. ΚΟΥΛΟΥΚΗ
Γυμν. Θηλέων Τριπόλεως

ΩΡΑΙΑ ΜΟΥ ΠΕΥΚΑ

Όραία μου πεύκα, πού δουβά κι ά-
σάλευτα μες τη βραδυά,
στέκεστε μπρός στην πόρτα μου
σα φίλοι καί προστάτες,
γοητευτικά λικνίζεσαι τη λυπημένη
μου καρδιά,

πού άπόκαμε στής συλλογής καί
τού καύμου τις στράτες.
Όραία μου πεύκα, πού φαιδρά κά-
ποια άλλα βράδια θλιβερά,
να ξεχαστώ μ' έκάματε καί να χαμο-
γελάσω,
πολλά έχομε όμοια αλλά μαζί καί
μια μεγάλη διαφορά.
Έσείς θα μείνετε εδώ, μα έγω θα
προσπεράσω...

ΑΛ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ
Γυμν. Άρρένων Άγρινίου

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1) Ποίος κατέκτησε τό Περού καί
ποίος τό Μεξικόν καί πότε;

- 2) Ποίος άνεκαλύψε τό κύτταρο
καί πότε;

ΧΑΡΑΛ. ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
Πολυμαθή Σχολή Μεσολογγίου

ΑΙΝΙΓΜΑ

Είμαι χρήσιμη στα πλοία
μα καί στην Μ. Άσία
είμαι μια πολιτεία.
Τί είμαι;

ΓΕΩΡΓ. Α. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Β'. Γυμν. Άρρένων Πειραιώς

ΕΛΛΙΠΟΣΥΜΦΩΝΟΝ

* Η * Ε * Α * * Ο * ΟΥ * Ε -
* ΟΥ * * Α * Α * Ι * Ε .

Συμπληρώσατε τούς άστερίσκους
με τὰ σύμφωνα πού λείπουν καί θα
εξηγητισθή άρχαίον ρητόν.

ΝΙΚ. Ι. ΚΟΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
Γυμν. Τεγέας

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Ποιά είναι ή λεία του;

ΚΩΝΣΤ. ΣΜΥΡΝΙΟΣ
Ε'. Γυμν. Θεονίκης

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Δύο φίλοι συναντώνται μια μέρα
στο καφεείο καί μιλούν για τις έ-
παγγελματικές τους υποθέσεις.

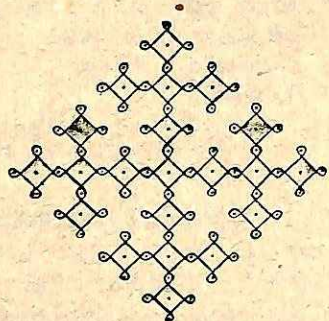
—Πώς πάνε οι δουλειές σου; έ-
ρωτά ό πρώτος. Όχι καί τόσο καλό
όπως πάνε οι δικές σου! Οπωσδή-
ποτε όμως δε σε ζηλεύω γι' αυτό
χθές μόλιστα με σταμάτησε κάποι-
ος στο δρόμο, καί με ρώτούσε για
τις επιχειρήσεις σου. Φυσικά τού έ-
δωσα τς καλλίτερες πληροφορίες.
Καί διτ κερδίζεις τούλάχιστον πέντε
έκατομμύρια τό μήνα.

—Τὰ παραφούσκωσες λίγο τὰ
πράγματα, αλλά δέν πειράζει. Ή-
ταν πολύ εύγενικό έκ μέρους σου
να πής τόσο καλά λόγια για μένα.
Άλήθεια καί ποίος ήταν ό κύριος
πού ζητούσε πληροφορίες;

—Ό είπράκτωρ της... Οικονο-
μικής έφορίας της συνοικίας μας!...

ΒΑΣ. Γ. ΚΕΛΑΡΗΣ
Γυμν. Κιάτου

ΜΟΝΟΚΟΝΔΥΛΙΑ

Προσπαθήστε να σχεδιάσετε το άνωθι Σταυρό με μία μονοκονδυλιά, χωρίς δηλαδή να σηκώσετε καθόλου το μολύβι σας, ούτε και να περάσετε στο ίδιο μέρος δύο φορές.

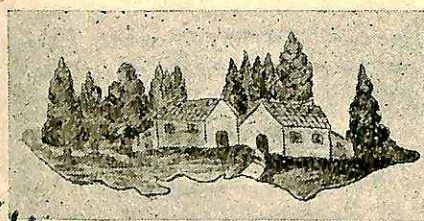
ΚΩΝΣΤ. ΧΑΡΙΣΙΉ
Γυμν. Μουζακίου

ΣΚΑΛΑ

- 1) 1 *
- 2) 1 *
- 3) 1 *
- 4) 1 *
- 5) 1 *
- 6) 1 *
- 7) 1 *
- 8) 1 *
- 9) 1 *
- 10) 1 *
- 11) 1 *
- 12) 1 *

- 1) Δηλητήριο αρχαϊστή. 2) Αρχαϊόν τμήμα ιππικού. (γεν.). 3) Νήσος του Ινδικού ωκεανού (γεν.). 4) Υιός του Δαυιδάου. 5) Ο Κύριος ήτο... του περσικού κράτους. 6) Εδίδαξε εις τας κατηχητικὰς σχολὰς τῆς Ἀντιοχείας. 7) Ορησκεία ζώσα. 8) Ιούδας ο... 9) Έτσι ἐλέγετο ὁ Μέγας Κωνσταντίνος. 10) Αυτοκράτωρ του Βυζαντίου. 11) Αἰγυπτιακὰ γραπτὰ μνημεῖα (δοτ. πλ.). 12) Σπουδαστὴς ἱερῶν.

ΠΕΤΡΟΣ ΣΕΓΡΕΔΟΣ

Παραλλακτικὴ ἐξοχή.
τοῦ ΕΣΝ μαθ. Γυμν. Ἱεροδ. Βελὰς
ΕΜ. ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΙΝΙΓΜΑ

Εἶμαι νῆσος τοῦ Αἰγαίου,
ἀν προσθέσης στὴν ἀρχὴ
πέντε γράμματα μονάχα,
ἄγριο θηρίο θὰ φανῇ.

ΗΛΙΑΣ ΜΕΝΤΖΟΣ
Α'. Γυμν. Ἀρρένων Θεσ/νίκης

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Τάκη, Μάκη, ἐλάτε νὰ δῆτε πῶς
σπάξει.

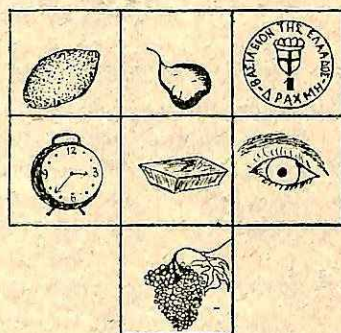
Τί μαμά;
Σὰς τὸ εἶπα, δὲν ἀκούσατε;

ΕΜΜΑΝ. Γ. ΜΙΧΟΠΟΥΛΟΣ
Γυμν. Ἀρρένων Καλαμῶν

Μὲ τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν ὄντων
εἰκόνων κατὰ ἀριθμητικὴν σειρὰν θὰ
εὕρητε δύο λέξεις αἱ ὁποῖαι εὐρί-
σκονται καθημερινῶς εἰς τὸ στόμα
ὄλων τῶν Ἑλλήνων.

ΠΑΝ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Σχολὴ «ΜΠΑΞΕΡ»

Ἐπίσης ἐὰν βρῆτε τὴν σωστὴν ὀ-
νομασίαν τῶν ὄντων εἰκόνων καὶ τοπο-
θετήσετε κατὰ σειρὰν τὸ ἀρχικὸν
γράμμα τῆς ὀνομασίας τῆς κάθε εἰ-
κόνας, θὰ βρῆτε ἓνα μεγάλο ὕδρο-
στατικὸν ἔργον τῆς χώρας μας.

ΣΠΥΡ. Ι. ΜΠΡΑΤΗΣ
Γυμν. Ἀστρούς

ΑΙΝΙΓΜΑ

Εἶμαι νῆσος τοῦ Αἰγαίου
ἀν μὲ ἀποκεφαλίσῃς
καὶ μὲ ἀλλαξοτονίσῃς
τὸ νερὸ κατὰ τὴν βράσιν
στὴν στιγμὴ θὰ ἀντικρύσῃς.

ΚΩΝΣΤ. ΚΛΗΡΟΠΟΥΛΟΣ
Γυμν. Καλαμῶν

ΛΥΣΕΙΣ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

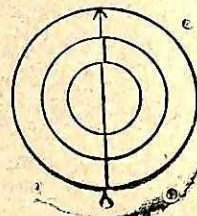
- 1) ΟΙ Κινέζοι 2) Ἀπὸ τὴν Σπάρτη. 3) Ἐλπίδα—Σκουφὰς—Τσακάλωφ 4) εἰς Συρᾶκον τῆς Ἠπείρου 5) Τοῦ Παλαιῶν 6) Πρόεδρος τῶν Ἠνωμ. Πολιτειῶν 7) Εἶναι ἡ Ἀστυνομία 8) εἰς τὴν Ρωσσίαν.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- Αἱ Μοῦσαι εἶναι 9, ἡ Κλειώ, Θάλεια, Ἐρατώ, Εὐτέρπη, Πολύμνια, Καλλιόπη, Τερψιχόρη, Οὐρανία, Μελπομένη. 2) Εἰς Ζαανθὸν 3) Τὰ Ἰμαλῖα 4) Ὁ Ἀμαζόνιος 5) Ἡ Ἀλκμήνη 6) Ἡ Δημήτρα 7) Στὸ Ἐρμυανθὸν ὄρος.

- 1) Βελιγράδιον 2) Ἰωάννινα 3) Ἀργαστόλιον 4) Μαγγελάνος 5) Ἡρακλῆς 6) Δράμα 7) Ἑρρίκος 8) Ναυτικὸν 9) Περσεφόνη 10) Ροῦς 11) Ἀγροφύλαξ 12) Τῆξις 13) Τροχάδην 14) Ἐκ 15) Ἰούδας 16) Νῆσος. Βίβα μὴδὲν πράττειν.

ΜΟΝΟΚΟΝΔΥΛΙΑ

Ἰδὲ—δὴ

Κέρβερος

ΑΙΝΙΓΜΑ

ΣΚΑΛΑ

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1) Ἦσαν 10 Ἀντιφῶν, Ἀνδοκίδης, Λυσίας, Ἰσοκράτης, Ἰσοκράτης, Λυκούργος, Αἰσχίνης, Δημοσθένης, Ὑπερείδης καὶ Δεῖναρχος 2) Ὁ Ἀτλαντικὸς 3858 3) Εἰς τὴν Σιυέρην τὸ 1748 4) Ἡ Ἠλιαία 5) Δημόκριτος, Ἐλισίαντι.

ΛΟΓΟΠΑΙΓΝΙΑ

- 1) Βουδαπέστη (Βουδα—πέστη) 2) Ησίοδος (εἰ—σύ—δός).

ΛΥΣΕΙΣ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΡΗΤΟΝ

«οὐδὲν λυγικὸν πατρίδος»

ΑΙΝΙΓΜΑ

Ρόδος — ὁδός

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

- 1) Περίοδος 2) Ἑλβετία 3) Ρακένδυτος 4) Ἰωάννης 5) Κρήνη 6) Λέων 7) Ἠλακάτη 8) Σαῦρα.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1) Ἡ μάχη τῆς Ἰσσοῦ ἐγένετο τὸ 333 π.Χ. καὶ τῆς Χαλκωνίδας τὸ 338 π.Χ. 2) Ἡ Σκωτίας καὶ ὁ Δαυλίτης. 3) Ἀρχισεν τὸ 975 π.Χ. καὶ κατεστράφη τὸ 588 π.Χ. 4) Τὸ 580 π.Χ. ἐν Σάμφ....

ΠΟΙΟ ΑΠΟ ΤΑ ΤΡΙΑ

- 1) 9 2) ἡ Σποχόλημη 3) Ὁ Νεῖλος 4) Ἡ Γροιλανδία 5) Τὸ Τηλέφωνο 6) Ὁ Βαρνάβας.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

ὑπὸ ΑΝ. ΒΩ.

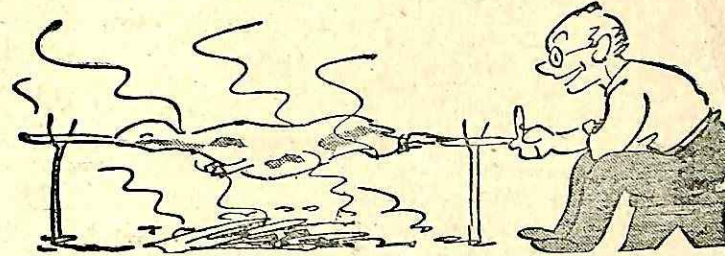
—Χριστὸς ἀνέστη! χτύπα τα. — Τσάφ... Ἀληθῶς ἀνέστη! φωνάζει ὁ Κώστας σπῆ Φωφῶ κ' ἡ Ρούλα στὸν Ὀρέστη.

—Ἄ, μοῦ τὸ χτύπησες στραβά, λὲν ὕστερα οἱ χαμένοι.

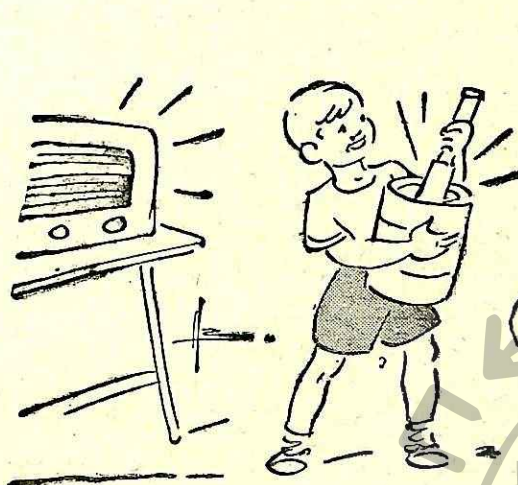
—Ἄ μπά, καθόλου μάλιστ' αὐτοὺς λὲν οἱ κερδισμένοι.

Ἔτσι, πού λές, φωνάζοντας ἐτσουγκρίζαν τ' αὐγά τους
δέκα παιδιὰ μέσ' στὴν αὐλὴ,
πού τὰ προσκάλεσε ἡ Λιλὴ
ἡ συμμαθήτριά τους.

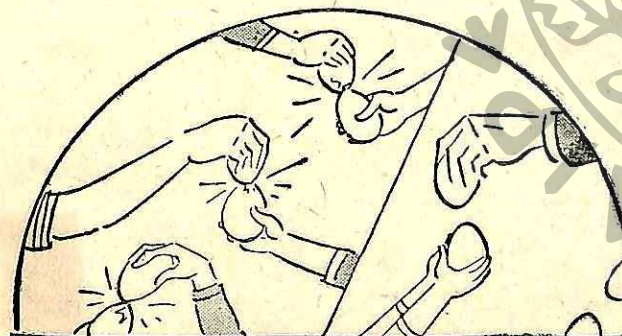

Ὁ κύρ' Λευτέρης κάθεται μέσ' στὴ βοή ἐκείνη
καὶ μὲ μεγάλη ὑπομονὴ
γυρνᾷ τὴ σούβλα μὲ τ' ἀρνὶ
καὶ στὰ παιδιὰ χαρούμενος δλο μεζέδες δίνει.

Τώρα κι ὁ χαρὸς ἀρχίζει
κι ὅλη ἡ γειτονιά βαυίζει!

Τὸ ραδιόφωνο χοροὺς ἀράδα τραγουδεῖ,
μὰ δὲν τοῦ φτάνει τοῦ Ντιντῆ, ποῦναι σ' αὐτὰ ξεφτέρια.
Καὶ στὴν κουζίνα τρέχει εὐθύς, ἀρπάζει τὸ γουδί
καὶ ἀρχίζει μέσα νὰ χτυπᾷ ντὰπ-ντοῦπ τὸ γουδοχερί!

Τὸ συρτὸ ἡ Λιλὴ τὸν σέρνει,
σκόνῃ γύρω τῆς σκορπιᾶ,
κι ὅλο χῶπ καὶ βόλτες παίρνει
καὶ τὴ φτέρνα τῆς χτυπᾷ!

Ἀπ' τοὺς τόσους πῆδους ἔχει τόνα τῆς παποῦτσι
Λυόσει!
Ὅμως μὲ τὴ φόρα πούχει τὸ χορὸ πῶς νὰ τελειώσῃ.

Ἄλλ' ἐπιτέλους σταματᾷ. Στὰ μπράβω τὴν ἀρχί-
ζουλε,

καὶ μὲ χαρούμενη καρδιά
γονεῖς ἀντάμοι καὶ παιδιὰ
τώρα τ' αὐγά τσουγκρίζουνε.

Κι ὁκοὺς πιά σ' ὅλη τὴν αὐλὴ μέσ' τοῦ Μαγιοῦ τῆ
ζέστης.

—Χριστὸς ἀνέστη! Χτύπα το. — Τσάφ... Ἀληθῶς ἀνέστη!

Τὸ Σχολειὸ δὰ κλείση τῶρα.

ΣΤΙΧΟΙ
ΣΤ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ.

Μουσική
ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ.

Τὸ σχο- λειὸ δὰ κλεί- ση τῶ- ρα σὲ λι- γά - - κι κι' ὡ χα-
Τὶ 'μι - κρὴ ποὺ μοιά-ζει τῶ- ρα κά- δε τά - - ξη, δε- λειό

ρά μου δα-μαιέ- λεύ- δε- ρο που- λά - - κι, δί- κνο πειὰ νὰ ξα-πο-
νοῦσμάς χα- ρῶ- πὰ γιὰ νὰ πε- τά - - ξη πέ- ρα κεῖ κα- τὰ τὴν

στάσουν μιὰ στα- λιά τὰ παι- δά-κια π'ά-γα- πῆ-σαν τῇ δου- λειά
ὡ-μορφὴ ἐ-ξο- χή σὰν κε. λαη-δη-μαή- φω- νή μας ἀν- τη- χει

Κα-λο- πέ - ρα-ση καὶ γλέν-τι κά- δε μέ - ρα, στὸ χορ- τά - ρι στὸν ὁ-

λό-δρο- σον ἄ - γε' - ρα κι' ὅ- ξω νοῦς ἀπ' τὸ νᾶ-ως τ' ἄλ-λο τὸ πρω-

Ριχ.
ΦΡΕΤΣΑΙ

δὰ πε- ρά- σω-με μιὰ ξέ- νοια- στη ζω- ή.

1
Τὸ σχολειὸ θὰ κλείση τῶρα σὲ λιγάκι
κι ὡ χαρά μου θάμαι ἐλεύθερο πουλάκι
δίκησ πειὰ νὰ ξεπαστάσουν μιὰ σταλιά
τὰ παιδάκια π' ἀγαπήσουν τὴ δουλειὰ

2
Τὶ μικρὴ, ποὺ μοιάζει τῶρα κάθε τάξη
θέλει ὁ νοῦς μας χαριπὰ γιὰ νὰ πετάξη
πέροι κεῖ κατὰ τὴν ὡμορφὴ ἐξοχή
σὰν κελάδημα ἡ φωνὴ μας ἀντηχεῖ

Κοινοπέροισι καὶ γλέντι κάθε μέρα
στὸ χορτάρι σπὸν ὀλόδροσον ἀγέρα
κι ὅξω ὁ νοῦς ἀπ' τὸ νο ὡς τ' ἄλλο τὸ πρωτὶ
θὰ περάσωμε μιὰ ξένοιαστη ζωή.